

52661

52661

मोक्ष पन्थ के विकल्प

9045

ਮੋਖਪੰਥਕੇਵਿਕਲਪ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਦਿ॥ ਉਤਰਣਕਾ॥ ਪਾਰੰਭਕੀਯੇ
ਗ੍ਰੰਥਕੀਨਿਵਿਘਨਸਮਾਪੀਹਿਤਮੋਸਿਸੁਪਰਬੋਕੀਪ
ਵਿਰਤਿਹਿਤਮੋਪਰਾਣਸੇਛਿਵਪਯੰਤੋਕੋਮਨਵਛ
ਤਦਾਨਦਾਤਾਸੁਵਣੁਕਰਗਣੇਸਮੰਗਲਕਰੇ॥ ਯਾਇਤਿ॥
੧੭॥ ਗ੍ਰੰਥਰਚਨਾਕੀਹੋਤੂਰੂਪਨਿਪਨਾਕੀਸਿਧੀਹਿਤਦੇਵੀ
ਮੰਗਲਕਰੇ॥ ਉਗਇਤਿ॥ ੨॥ ਮੂਲਸੰਚਨਨਜਾਯਸੇ
ਈਸੁਰਮੰਗਲਕਰੇ॥ ਜਿਹਤੇਇਤਿ॥ ੩॥ ਇਸੁਕੋਹੀ
ਸੁਬਕਾਰਜਾ ~~ਸਾਧਕਤਾ~~ ਸੁਵਣੁਕਰ॥ ਪਰਮਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਾਮੰਗਲਕਰੇ॥ ਜਾਪਦਇਤਿ॥ ੪॥ ਆਦ
ਅੰਤਕੋਨਮਸਕਾਰਸੇਦਸੋਕੋਨਮਸਕਾਰਸੁਚਨਹੇ
ਤੁਕਹੇ॥ ਗੋਬਿੰਦਇਤਿ॥ ੫॥ ਮਰਣਪ੍ਰਯੰਤੋਗੁਰਗ੍ਰੰਥ
ਗੋਬਿੰਦਕੋਨਮਸਕਾਰਕਰਣੀ॥ ਯਾਮਿਅਤਿਸੇ

ਜਾਸਿ ਮਿਤਿ ਸੈ ਗੁਰੋ ਕਾ ਮੰਗ ਲ ਕਰੇ ਸੁਨਾਥ ਇਤਿ
 ੬। ਅਨਮਾਨ ਨੰਨੁ ਭੁਵਕੁੰਗ ਮਰੋ ਮਸੁਹਾਏ ਜੀਵਈ ਸੈ
 ਅਭੇਦ ਅਸਤੀ ਪ੍ਰਤਖ ਜਸੁਨ ਤ੍ਵਤ ਕੁੰਗ ਮਰੋ ਮਦਤ ॥੧

੧੧

ਅੰਗੋਈ ਸੈ ਪਰਸ ਪ੍ਰਕਿੰਨੋ ਦਿਗੁਪਧਰ ਮਯ ਕੁਤ੍ਵਤ
 ਦਹਨ ਤਹਿ ਨਵਤ ੮। ਜਾਹਿ ਅਸੰਕਾ ਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰ
 ਜੀਵਈ ਸੈ ਪਰਸ ਪ੍ਰਕਿੰਨੋ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਰੂਪ ਤ੍ਵ
 ਤ ਬ੍ਰਹਮਦਤ ੯। ਪਤਖ ਜਇਤਿ ਬੇਦ ਪ੍ਰਮਾਣਿ
 ਕੁਮਾ ਅਕਰ ਨਤ੍ਵਤ ਯਥਾਰਥ ਵਕਤਾ ਵਕਯਦਤ
 ੧੦। ਵਾ ਬੇਦ ਕੁਮਾ ਅਕਰ ਨਿਦੋ ਸਗਹਿਤ ਪਰਖਵਾ

ਸੁਖਾਧਰੁ

ਕਤ੍ਵਤ ਯਥਾਰਥ ਬਕਤਾ ਵਕਯਦਤ ੧੧। ਉਤਰ
 ਨੁਕਾ ਪਰਮਤੋ ਕੋਤ ਜਾਗੇ ਜਗਯਾ ਸੂਕੀ ਅਸ
 ਧਾਕੇ ਹੀ ਪਰਮਵੀਜ ਸਮਝ ਕੈ ਮਤ ਪਰਵਿਰਤ
 ਕੈ ਮੇਦੋ ਸਕਹੇ। ਸੂਚੀ ਪਤਨ ਜਾਯ ਸੈ ਸਾਖੀ ਅਦਿਕੋ
 ਕੀ ਪ੍ਰਕਿਅ ਕਹੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਚੇਤਨ ਜੋ ਇਕਾ ਮਹੇਇਤਿ

੧੨ ਕਲੇਸ ਕਰਮ ਤੇਜੋ ਮੀਰਾਇ ਤਿ ਕਲੇਸ ਕਰਮ ਵਿਪਾਕਾ

ਸਯਰ ਪ੍ਰਾਮਿਸ਼ਾ ਪਰਖ ਵਿਸੇਖ: ਈਸਰ: ॥ ੧੪ ॥ ਇਤਯਾਦਿ
 ਕਬਹੁ ਭੇਦ ਉਚਾਰੇ ਬ੍ਰਿਤਿ ਪਕਾਸ: ਪਕਾਸ ਕਸਾਯਾ ਪਕਾਸ ਕੁਤ
 ੧੨ ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਲ ਜੀਤਨ ਜਾਯ ਸੇਸਾਂਖੀ ਕੇ ਮਤ ਕੀ ਪ੍ਰ
 ਬਿਅਕ ਹੇ ਵਾਸਤਿ ਕੁਡੇ ਚਿਤਨ ਜਾਯ ਸੇਸਾਂਖੀ ਅਦਿ
 ਕੋ ਕੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਅਾ ਕਹੇ ਪੰਚ ਮਤੇ ਸੂਤ ਤੇ ਲੇਖ ਜਾਸ ਇਤਿ
 (੧੩) ਦੋਖ ਯੁਕਤੁ ਅਨੀਸਰ ਹੋ ਈ ਇਤਿ ਕਲੇਸ ਕੁਮ
 ਵਿਧਾ ਕਾਸਯਰ ਪ੍ਰਾਮਿਸ਼ਾ ਪਰਖ ਵਿਸੇਖ: ਈਸਰ: ॥ ੧੪ ॥
 ਇਤਯਾਦਿ ਕਬਹੁ ਭੇਦ ਉਚਾਰੇ ਬ੍ਰਿਤਿ ਪਕਾਸ: ਪਕਾ
 ਸਕਸਾਯਾ ਪਕਾਸ ਕੁਤ ਪ੍ਰਦੀਪ ਸਾਧਯ ਘਟ ਪਕਾਸ
 ਵਤ ॥ ੧੫ ॥ ਸਾਮ ਅਵਸਥਾ ਤਾਗਨ ਜੋ ਈ ਸਾਮ ਅੰਸਾ
 ਕਾ ਤਾਗਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਤੇ ਕਰੇ ਹੈ ਵਾ ਪ੍ਰਚੇਤਨ ਕੇ ਸੀਬੀ ਪਸੇਕ
 ਰੇ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਜਾਤੇ ਚੇਤਨ ਤਾਤੇ ਹੀਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਾਮ ਜੀ ਅਵਸਥਾ
 ਤਾਗੀਨਾ ਮਹੁਤੀ ਜਤ ਕੁਤ ਘਟ ਵਤ ॥ ੧੭ ॥ ਅਬ ਸਾਂਖੀ
 ਤੇ ਮਤ ਵਿਖੇ ਦੂਖ ਨ ਕੁਥੋ ਅੰਗ ਅਸੰਗ ਉਦਾਸੀ ਨ ਪ੍ਰ
 ਰਖੋ ਮੇ ਵਾਸਤਵ ਵਾ ਕਲਪਤ ਰੂਪ ਸੀਬੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ
 ਕਾਨਾ ਮਨੇ ਸੇ ਅਗਨ ਉਸਨ ਵਤ ਸੁਤੇ ਸਿਧ ਬੀਧ ਮਨ

ਪ੍ਰਾਮਿਸ਼ਾ ਪਰਖ ਵਿਸੇਖ: ਈਸਰ: ॥ ੧੪ ॥ ਇਤਯਾਦਿ
 ਕਬਹੁ ਭੇਦ ਉਚਾਰੇ ਬ੍ਰਿਤਿ ਪਕਾਸ: ਪਕਾ

ਤਾਹੈ ਵਾ ਸੰਬੰਧਾ ਕਾ ਵਹੈ ਕਾਰਣੁ ਜਿਸ ਕਾ ਮੇਸਾ ਬੰਧਾ ਮਾਨ
 ਤਾਹੈ ਪਰਖਾਨਿ ਰਵਿ ਕਾਰਨ ਹਿ ਜਾਨੇ। ਪਰਖ: ਨਹਿ ਪ੍ਰਦੇਖ
 ਗਯਾ ਤਵਾਨ ਨਿਵਿ ਕਾਰਤੁ ਤਉ ਦਾਸੀਨ ਪਰਖ ਵਤਾ १੮।
 ਨਹਿ ਪਾਨ ਜਾਤੇ ਜੜਮਾਨੇ। ਪਾਨ ਨਹਿ ਸੁਦੇਖ ਗਯਾ ਤਵਾ
 ਨ ਜੜਤਾ ਤ ਪਵਵਤਾ १੯। ਕਾਹੇ ਕੋ ਮਵਵੇ ਕਹਿ ਗਾਵੇ
 ਤਤ ਭਿੰਨ ਤਤ ਸਦੁ ਸਕਾਨਾ ਮਾ ਮਵਵੇ ਕਹਿ ਤਾਹੈ ਵਤਾ
 ਕ ਮਭਾਵ ਕਾਨਾ ਮਾ ਮਵਵੇ ਕਹਿ ਤਾਹੈ ੨੦। ਅਬ ਤੀਸਰ ਕੋ
 ਕਰੇ ਪਹਾਰਾ ਅਧਿਕਰਣ ਤੇ ਭਿੰਨ ਮਭਾਵ ਕਹਿ ਤਾਹੈ ਵਾ
 ਅਧਿਕਰਣ ਰੂਪ ਕਹਿ ਤਾਹੈ ੨੧। ਏਕਾ ਮਸੀਗਾ ਵਤੀ
 ਯਜੜ ਹਯੇ ਪਰਖ: ਨਹਿ ਮਵਵੇ ਪਰਮੀ ਮਸੀਗਾ ਤਾ
 ਤਯਨੇ ਵਤਨੇ ਵਯਥਾ ਵਿਦਾਂਤ ਮਤ ਬੁਧਿ ੨੨। ਵਤੀ
 ਕ ਯਜੜ ਪਾਨ ਨਹਿ ਮਵਵੇ ਪਰਮੀ ਜੜਤਾ ਤ ਪਵਵ
 ਤਾ ੨੩। ਜੜਤਾ ਹੇਤੁ ਤਾਹਿ ਮੇਧਾਰੇ ਬੁਧੀ ਨਹਿ ਵਿਵੇਕ ਪ
 ਰਮੀ ਜੜਤਾ ਪਵਵਤਾ ੨੪। ਸਿਖ ਬਖਾਨਯੋ ਸੁ ਬਗਯਾ
 ਨ ਕਾ ਪਲ: ਨਹਿ ਸੁ ਬਗਯਾ ਵੇਦਾ ਰਥ ਵਿਕੁਸਵ ਕਤਿਯ

ਹੀ

ਤੁਤ ਬਾਧਾ ਮਰਤੰ ਦੁਤ ॥ ੨੫ ॥ ਸਾਂਖ ਬਖਾਨਯੋ ਜਾਹਿ ਨੇਜੋ ਕੁ
 ਗਵਤ ਤੇ ਮਾਨ ॥ ਸਾਂਖ ਸਾਸਤ ਪ੍ਰਨੇਤੀ ਕਪਲ: ਕੁਗਵਤ
 ਦੁਤ ਗਾਇ ਨਜਾਈ ਸਨਿਰਾ ਤੁਤ ਬਾਧ ਦੁਤ ॥ ੨੬ ॥ ਮਾਹਿ
 ਕੁਲਾਲ ਸਮਾਨ ਸਦਾ ॥ ਈਸਰ: ਮਨੁ ਪਾਟਾਨ ਕਾਰਣਿ ਨਿ
 ਮਿਤ ਕਾਰਣ ਤੁਤ ਕੁਲਾਲ ਦੁਤ ॥ ੨੭ ॥ ਸਰੀਰੀ ਕਰਤਾ
 ਜੋ ਕੁਵ ਮਾਹੀ ॥ ਈਸਰੀ ਕਰਤਾ ਸਰੀਰੀ ਦੁਤ ਤਜੀ ਦੁਤ ॥ ੨੮ ॥
 ਕੋਗੇ ਦੁਲ ਸੈ ਸੈ ਕੁ ਛੁਨਾਹੀ ॥ ਈਸਰੀ ਕੋਗਤਾ ਕੁ ਤਿਤੁਤ
 ਜੀ ਦੁਤ ॥ ੨੯ ॥ ਮੇਰਾ ਮਪੀਨ ਬਖਾਨਤ ਤਾਗਿ ਜ
 ਗਤ ਕੋ ਪਾਪੀਨ ਹੋ ਕਰ ਰਚੇ ਹੈ ॥ ਵਾਸੁਤੀਤੁ ਰਚੇ ਹੈ ॥ ਈਸੁ
 ਰੀ ਜੀ ਦੁ: ਪਾਪੀਨ ਤੁਤ ਜੀ ਦੁਤ ॥ ੩੦ ॥ ਵੇਖਯੁਗਤਾ ਮ
 ਨੀਸੁ ਰਹੇ ਈ ॥ ਈਸੁ ਰੀ ਮਨੀਸੁ ਰ: ਵੇਖਯੁਗਤਾ
 ਜੀ ਦੁਤ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਰਬ ਕਰਮ ਪੁਨ ਕੈਸੇ ॥ ਪੁਰਬ ਸਰਗ
 ਕੇ ਹੋਤੁ ਕਰਮ ਪੁਰਬ ਸਰਗ ਮੇਹੀ ਉਤ ਪੀਨ ਹੋਵੈ ਹੈ ॥ ਵਾ
 ਤਾਸੇ ਪੁਰਬ ਸਰਗ ਮੇਹੀ ਉਤ ਪੀਨ ਹੋਵੈ ਹੈ ॥ ੩੨ ॥ ਤਾਹਿ ਸੀਬੰਧ
 ਕਹੋ ਕਹੋ ਈ ॥ ਈਸੁ ਰਕਾ ਪਾਧਾਨ ਸੇ ਕੋ ਈ ਸੀਬੰਧ ਹੈ
 ਵਾਨ ਹੀ ॥ ਜੋ ਕਹੋ ਹੈ ਤੇ ਮਧਿਸਤ ਹੋਵਾ ਸਾਚੇ ॥ ਸਾਚੇ ਕੈਨੇ ਹੈ ॥

ਗਿਰਸ

੩

ਸੀਯੋਗਹੈਵਾਸਮਵਾਯਹੈਵਾਤੰਦਾਤਮਜਹੈ॥੩੩॥ਤਿਉਪ
ਧਾਨਪ੍ਰਮਾਤਮਥਾਰੋ॥ਪ੍ਰਧਾਨਵਿਨਾਸੀ:ਸਵਯਵਸਕ੍ਰਿ
ਯਤ੍ਰਾਤਪਟਵਤ॥੩੪॥ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਵਿਨਾਸੀ:ਸਵਯ
ਵਸਕ੍ਰਿਯਤ੍ਰਾਤਪਟਵਤ॥੩੫॥ਜੇਸਨਪੀਵਹੁਨਿਯ
ਬਖਾਨੋ॥ਵਹੁਸਨਪੀਨਿਯਹੈਵਾਮਨਿਯਹੈ॥੩੬॥ਅਰ
ਜੇਕਹੈ॥ਮਨਿਯਬਨਾਇ॥ਸਨਪੀਕੀ॥ਮਨਿਯਤਮੇਕੋ
ਨਬੀਜਹੈ॥ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪੁਰਖਰੂਪਸਵਯਵਸਕ੍ਰਿਯਮ
ਨਿਯਮਾਸਯਬੀਜਹੈ॥ਵਾਜੀਵਰੂਪਪਟਲਬੀਜ
ਹੈਵਾਜਨਤਾਬੀਜਹੈ॥੩੭॥ਨਹਿਤੇਆਗਮਸੁਤੇਪ੍ਰ
ਮਾਨਾਤੇਗਮਾਗਮਸੁਤੇਪ੍ਰਮਾਣਹੈ॥ਵਾਵੇਵਾਨਸਾ
ਰਹੋਣਤੇਪ੍ਰਮਾਣਹੈ॥੩੮॥ਜਨਮਵਾਨਜਗਕ੍ਰੀਤਰਜੋ
ਹੈ॥ਜੀਵਬਿਨਾਸੀ:ਉਤਪਤੀਵਤ੍ਰਾਤਪਟਵਤ॥੩੯॥
॥ਅਰਪਨਵਾਸਦੇਵਹੈਜੋਈ॥ਵਾਸਦੇਵਪ੍ਰਣਾਮੀਰੂਪ
ਵਾਸਤਵਉਪਾਦਾਨਹੈ॥ਵਾਵਿਵਰਤੀਰੂਪਮਵਾਸਤ

ਵੁਓ ਪਾਦਾਨਹੈ ॥ ੪੦ ॥ ਜੋ ਪਾਦਾਮੀ ਹੋਈ ॥ ਵਾਸਦੇ ਵੁਓ
 ਨਾਸੀ ॥ ਪਾਦਾਮੀ ਤੁਤ ਧੀਰ ਵੁਤਾ ॥ ੪੧ ॥ ਮਾਰਤ ਕਾ ਹੋਨ ਕਰੇ
 ਕੁਕ ਗਮਾਇ ਸਨਾਯਾ ॥ ਜੇ ਵਾਸਦੇ ਵੁਕੇ ਕਥਨ ਤੁਠ ਕਹੇ ॥
 ਕਿਹ ਬਿਧ ਸਾਂਤੁ ਤਤੇ ਹ ਪਛਾਨੇ ॥ ੪੨ ॥ ਕੈਸੇ ਮਨ ਉੱਪ ਜਾਵੇ
 ਸੋਈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਮਨ ਕੀ ਉਤ ਪਤੀ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਵੁਕਰ ਦਾਤ
 ਸੇ ਉਤ ਪੀਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ੪੩ ॥ ਗਯਾਨ ਸੂਰ ਪਸਗਲ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥ ਗਯਾ
 ਨਈ ਸੂਰਯ ਜੋ ਸੁਤੀਤਾ ॥ ਬਲ ਜੋ ਰਚਨਾ ਮੇਸਹਿ ਕਾਰੀ ਓਕਾਸੀ
 ਪਾਦਨਾ ॥ ਨਾਦ ਬਨਾ ਰੂਪ ਤੇ ਜਾ ॥ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਰਚਨੇ ਕੀ ਸਮਰਥ ਰੂਪ
 ਸਕਤਿ ॥ ਮੇਰ ਪਾਯ ਤਨੁ ਏ ॥ ਘਟ ਗੁਨ ਸਰੂਪ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ॥ ੪੪ ॥ ਚ
 ਹੀ ਸਮਾਨੇ ਸੁਨੇ ਬਾਤ ਮੇਰੀ ॥ ਚਾਰਾਂ ਕੋ ਨਿਯੰਤਾ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਵਾਏ
 ਕਕੋ ॥ ੪੫ ॥ ਰਹੋ ਵਿਚਾਰ ਮਿਤ ਥੋ ਜੋਈ ॥ ਤੇਗ ਮਾਗ ਮਸਤੇ ਪ
 ਮਾਣ ਹੈ ਵਾਏ ਵਾਨੁ ਸਾਰ ਹੋਣੇ ਤੇ ਪਮਾਣ ਹੈ ॥ ੪੬ ॥ ਉਪਾਦਾਨ ਜਾ
 ਕੇ ਜੋ ਹੋਈ ॥ ਘਟਾਇ ਪ੍ਰਪੰਚੀ ਸੂਰ ਰੂਪ ਉਪਾਦਾਨ ਵਤਨ
 ਕੁਵਤੁ ਮਰਹੁ ਤਿਤਤ ਸਹਿ ॥ ਮਭਿੰਨਾ ਕੁਵਤੁ ਤਜਲ ਸਾਥ
 ਘਟ ਵਤਾ ॥ ੪੭ ॥ ਮਰ ਮਨ ਮਾਨ ਕਈ ਸੂਰ ਜੋਈ ॥ ਖਿਤੀ

ਕਰਾਇਕੀਕਰਤੀਜਨਜੀਕਾਰਜਤਤਪਟਵਤ ੪੮।ਕੁਮਾ
 ਵਿਕਾਰਯਹੈਜੋਈ।ਕੁਮਾਦਿਕਾਰਯੀ।ਮਭਿੰਨਨਮਿਤਉਪਾ
 ਦਾਨਕਾਰਣਪੁਰਬਕੀਕਾਰਯਤਤਉਰਣਨਾਰਿਤੀਤੁਵਤ ੪੯
 ਜੋਕਲਾਲਦਿਸਾਤਬਖਾਨੇ।ਈਸੁਗੰਮਨਪਦਾਨਕਾਰਣ
 ਨਿਮਿਤਕਾਰਣਤਤਕਲਾਲਵਤ ੫੦।ਵਾਈਸੁਗੰਮਿ
 ਤਕਾਰਣਿਕਰਤਿਯਤਤਕਲਾਲਵਤ ੫੧।ਨੈਯਾਜਿਕਸਪ
 ਤਪਦਾਰਥਮਾਨੇ।ਵਬਜਗੁਣਕਰਮਸਮਾਨਦਿਸੇਸਸਮਵਾ
 ਯਾਮਭਾਵਾਤਹਾਵਬਜਨਵਹੈ।ਪ੍ਰਥਵੀ ੧।ਜਲ ੨।ਤੇਜ ੩।ਵਾਯੂ
 ੪।ਆਕਾਸ ੫।ਕਾਲ ੬।ਦਿਸਾ ੭।ਆਤਮਾ ੮।ਮਨ ੯।ਪ੍ਰਥਵੀ
 ਆਦਿਚਾਰਦੇਵੇਪ੍ਰਕਾਰਕੇਹੈ।ਏਕਪ੍ਰਮਾਣੁਰੂਪਹੈ।ਦੂਸਰੇਤੁ
 ਣਕਾਦਿਰੂਪਹੈ।ਆਕਾਸਕਾਲਦਿਸਾ।ਆਤਮਾਏਬਜਾਪਕ
 ਹੈ।ਮਨਮਣੁਰੂਪਹੈ।ਔਰਗੁਣਰੂਪ ੧।ਰਸ ੨।ਗੰਧ ੩।
 ਸਪਰਸ ੪।ਸੰਖਯਾ ੫।ਪ੍ਰਮਾਣੁ ੬।ਪ੍ਰਥਕਤ ੭।ਸੰਯੋਗ ੮।
 ਵਿਭਾਗ ੯।ਪਰਤ੍ਵ ੧੦।ਅਪਰਤ੍ਵ ੧੧।ਗਰਤ੍ਵ ੧੨।ਦੁਬਜ
 ਤ੍ਵ ੧੩।ਸਨੇਹ ੧੪।ਸਬਦ ੧੫।ਬੁਧੀ ੧੬।ਸੁਖ ੧੭।ਦੁਖ ੧੮।
 ਦਇਵਾ ੧੯।ਦੈਵ ੨੦।ਪਯਤਨ ੨੧।ਧਰਮ ੨੨।ਅਧਰਮ
 ੨੩।ਸੰਸਕਾਰ ੨੪।ਏਰੋਵੀਸਗੁਣਨਵਦੁਬਜੇ।ਮਰਹੈਹੈ।ਐ

ਰਉਪਰਗੋਰਨਾਰੂਪਉਤਖਜੇਪਣ १ ਤਲੇਗੋਰਨਾਰੂਪਅਪਖਜੇਪ
 ਣ २ ਅਕਤਕਰਨਾਰੂਪਅਕੀਚਨਤਪਸਰਨਾਰੂਪਪਸਾਰਨ੪
 ਤੁਰਨਾਰੂਪਗਮਨ ਪਯਹਪਾਂਚਪ੍ਰਕਾਰਕਾਰਗਮਹੈ॥ ਅੰਗ
 ਜਾਤੀਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੀਹੈ॥ ਬਜਾਪ १ ਬਜਾਪਕ ੨ ਬਜਾਪਬਜਾ
 ਪਕ ੩। ਭੇਦਤੋ॥ ਪਟਤ੍ਰਜਾਤੀਬਜਾਪਹੈ॥ ਸਤਾਜਾਤੀਬਜਾਪ
 ਕਹੈ॥ ਦੁਬਜਗਾਣਕਰਮਤੀਨੋਮੇਰਹੈ॥ ਦੁਬਜਜਾਤੀਬਜਾਪ ੩
 ਬਜਾਪਕਹੈ॥ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰਸਾਨਾਮਪ੍ਰਸਾਨਾਭੇਦਤੋਜਾਤੀਦੋਪ ੪
 ਕਾਰਕੀਹੈ॥ ਬਹੁਬਜਾਪਕੀਪ੍ਰਸਮਾਨਕਹਿਯੇਹੈ॥ ਮੇਸੀਸਤਾ
 ਜਾਤੀਹੈ॥ ਅਲਪਬਜਾਪਕੀਅਪ੍ਰਸਮਾਨਕਹਿਯੇਹੈ॥ ਮੇਸੀ
 ਦੁਬਜਤ੍ਰਜਾਤੀਹੈ॥ ਨਿਤਜਏਕਮਨੇਕਬਿਤੀਧਰਮਜਾਤੀ
 ਕਹਿਯੇਹੈ॥ ਅੰਗਵਿਸੇਖਾਮਨੰਤਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੈ॥ ਨਿਤਜਦੁਬਜੇ
 ਮੇਰਹੈ॥ ਮੇਤਿਨਕੋਪ੍ਰਸਪ੍ਰਮਿਲਨੇਦੇਵੇਨਹੀ॥ ਅੰਗਨਿਤਜ
 ਸੀਥੀਧੋਸਮਵਾਯਾ॥ ਅੰਗਸੀਸਰਗਾਭਾਵਾਮੋਅਨਜੇਨਜਭਾ
 ਵਭੇਦਤੋ॥ ਅਭਾਵਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੈ॥ ਸੀਸਰਗਾਭਾਵਦੀਪਾ
 ਗਾਭਾਵਪ੍ਰਸਾਭਾਵਸਮਯਾਕਾਭਾਵਾਮਤੀਤਾਭਾਵਭੇ
 ਦਤੋਚਰਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੈ॥ ਯਹਸਪਤਪਦਾਰਥਹੈ॥ ੫੨॥ ੫

ਤਾਮੋਦਖਨਪਗਟਪਛਾਨੋਸੀਯੋਗਕਾਹੇਤੁਕ੍ਰਿਯਾਸੁਤੇਸਿਪਹੈ
 ਵਾਨਿਮਿਤਵਸਤੇਹੈ॥੫੩॥ ਏਕਦੇਸਸੀਯੋਗਬਖਾਨੇ॥੫੪॥
 ਦੇਕਾਸੀਯੋਗਬਖਾਪਬਿਤੀਹੈਵਾਅਬਖਾਪਬਿਤੀਹੈ॥੫੪॥
 ਜੋਤੁਕੁਥੇਮੋਹਿਬਨਾਇ॥ਸਮਵਾਜਸੀਬੀਧੀਯੋਸੈਰਿਨਹੈਵਾ
 ਜੋ ਅਰਿਨਹੈ॥ਰਿਨਕਹੇਤੋਸਮਵਾਜਕਾਸੀਬੀਧੀਸਾਥਸੀਬੀਧ
 ਹੈਵਾਨਹੀ॥ਜੋਕਹੇਨਹੀਤੋਤਾਕੋਸੀਬੀਧਨਹੀਕਯਾਚਾਹੀਯੋ॥
 ਜੋਸੀਬੀਧਕਹੇਤੋਕੋਨਹੈ॥ਸੀਯੋਗਹੈਵਾਤਾਵਾਤਮਜਹੈਵਾਸਮਵਾ
 ਜਹੈਵਾਸੁਰੂਪਹੈ॥੫੫॥ ਅਵਯਵੇਮਾਹਿਅਵਯਵੀਜੋਟੀ॥
 ਅਵਯੋਮੇਅਵਯਵੀਪੁਰਣਹੋਕਰਰਹੇਹੈ॥ਵਾਏਕਦੇਸਕ
 ਰਰਹੇਹੈ॥ਜੋਵਸਤੂਜਿਸਵਸਤੂਮੇਜਿਸਦੇਸਸੇਰਹੇਵਹੁਦੇਸ
 ਰਹੇਨੇਵਾਲੀਵਸਤੂਕੇਅਧਿਕਰਣਕਾਅਧਿਕਰਣਹੋ
 ਵੈਹੈ॥ਤਹਾਜੋਵਸਤੂਕਹਿਯੇਵੁਣਕਜਿਸਵਸਤੂਮੇਕਹਿਯੇ
 ਪ੍ਰਮਾਣੁਮੇਜਿਸਦੇਸਸੇਰਹੇਕਹਿਯੇਪ੍ਰਮਾਣੁਕੋਅਵਯਵ
 ਰੂਪਦੇਸਸੇਰਹੇਹੈ॥ਵਹੁਦੇਸਕਹਿਯੇਪ੍ਰਮਾਣੁਕਾਅਵਯ
 ਵਰੂਪਦੇਸਰਹਿਨੇਵਾਲੀਵਸਤੂਕੇਕਹਿਯੇਵੁਣਕਕੋਅ
 ਧਿਕਰਣਕਾਕਹਿਯੇਪ੍ਰਮਾਣੁਜੋਕਾਅਧਿਕਰਣਹੋਵੈਹੈ॥

ਕਹਿਯੋਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਯੋਕਾ ਦੇਸਾ ਮਾਸ ਰਾਹੈ ॥ ੫੬ ॥ ਅਰਪ
 ਮਾਣੁ ਤੇਰੁ ਨ ਕੋਝੈਣੀ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਮੇਰੁ ਨ ਕਉਤ ਪਤਿ ਤੇ ਪੁਰ
 ਬਸ ਤਜਹੈ ਦੁਆਸ ਤਹੈ ॥ ੫੭ ॥ ਅਰਪ ਨ ਕਾਰਜ ਗੁਣਹੈ ਜੋਈ
 ਕਾਰ ਨ ਕੇਗੁਣੇ ਮੇ ਕਾਰਜ ਕੇਗੁਣ ਉਤ ਪਤੀ ਤੇ ਪੁਰਬਾ ਮਸਤਹੈ
 ਦੁਆਸ ਤਹੈ ॥ ੫੮ ॥ ਅਪੋਤ ਪਾਤ ਨ ਜਾਯੋ ਸੇਤਿ ਨ ਕਕੂ ਨਿਤ ਯਕ
 ਹਿਤਾਹੈ ਸਿਧਾਤੀ ॥ ੫੯ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਿਹ ਬਿਧ ਨਿਤ ਯਕ ਖਾਨੇ ਪ੍ਰਮਾ
 ਣੁ ਮਨਿ ਤੀ ਮੂਰਤੀ ਦੁਬਜ ਕੁਤ ਪਟਦੁਤਾ ॥ ੬੦ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਸ
 ਦੁਯਦੀ ਮਨਿ ਤਜ ਕੁਤ ਪਟਦੁਤਾ ॥ ੬੧ ॥ ਬਾਹਰ ਭੀਤਰ ਜੋ
 ਸੀ ਪਾਤਾ ਬਾਹਰ ਭੀਤਰ ਪ੍ਰਪੰਚ ਖਿਣ ਕੰਗੁ ਦਰੁਪਤੁਤ
 ਵਿਦੁਤਦੁਤਾ ॥ ੬੨ ॥ ਕਹਯੋ ਸਿਧਾਂਤ ਮਾਨ ਤੇ ਕੰਨਾ ਖਿਣ
 ਕਤਾ ਕੀ ਸਿਧੀ ਮੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਹੋਵਾ ਨਹੀ ॥ ੬੩ ॥ ਆ
 ਪਣਿ ਸੁਬਧ ਕੋ ਪ੍ਰਸਿਧ ਲੋਕ ਮੇ ਕਰੇ ॥ ਵੇਦ ਤੇ ਵਿਰੁਧ
 ਜੋ ਸਿਧਾਂਤ ਕਥਨ ਕਰਤਾਹੈ ॥ ਸੋਯਹ ਤੇਰਾ ਕਥਨ ਰਗਾਸੇ
 ਹੋਵਾ ਵਿਦੇ ਕਾ ਭਾਵੁ ਸੇ ਹੋਵਾ ਦੋਖ ਸੇ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਮੇ
 ਦੁਖਨ ਅੰਗ ॥ ਪੰਜ ਦਾਹੇ ਤੁਝਿ ਆ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਓ ਮੇਸ ਤੇ ਸਿ
 ਧਹੋਵਾ ਕਰਤਾਸੇ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਦਰਨ ਮੇ ਪਲਤਾ ਕੋਝੈਣੀ ॥

ਸੋਯੀਵਿਦੁਤੁਇਤੀ ਪ੍ਰਤਿਭਿਰਗਯਾਯਥਾਰਥਕੀਮਵਾਪ
 ਤੁਮਰਥਗੋਚਰਤ੍ਵਾਤਮਾਤਮਪ੍ਰਤਿਭਿਰਗਯਾਵਤਾ १੨।
 ਜੋਜਾਸੰਗਨੇਮਸੇਲਹੀਯੋਘਟਾਦਿਪ੍ਰਪੰਚਰਗਯਾਨਾਭਿੰ
 ਨੰਨਿਯਮਾਤਰਗਯਾਨਸਹਭਾਨਤ੍ਵਾਤਚੰਦ੍ਰਗਤਦੁਧਾਭਾਵ
 ਵਤਾ १੩। ਵਾਸਨਾਹੇਤੁਸਕੋਨਬਤਾਵੇਵਾਸਨਾਕਾਹੇਤੁਗੇਯ
 ਹੇਵਾਰਗਯਾਨਹੈਅੰਰਹੈ १੪। ਨਹਿਦੇਖੇਸਕੋਨੈਕਾਰਨਾਸੰ
 ਨ੍ਯਤੇਊਤਪੰਨਹੁਏਕਾਰਜਕੇਨਾਦੇਖਣੇਮੇਕੋਣੀਪ੍ਰਤਿ
 ਕ ਬੰਧਕਾਰਣਹੈਵਾਸੰਨ੍ਯਨੈਕਾਰਣਨਾਹੈਣਾਕਾਰਣਹੈ
 ਸੰਨ੍ਯਸੇਕਬੀਵੀਕਾਰਜਨਾਦੇਖਣੇਸੇਪ੍ਰਤਿਬੰਧਤੇਕਾਰ
 ਣਬਨਤਾਨਹੀਯਹਵਤੀਯਵਿਕਲਪਕਾਖੰਡਨਊ
 ਪੰਰਸੇਜਾਨਣਾ १੫। ਆਹਿਅਧਾਰਵਿਸੇਸਣਕੋਰੁ
 ਸੇ ਵਮਾਹਿਅਭਾਵਨੈਪ੍ਰਨਹੋਣੀਜਗਤਕਾਰਣਸਤੀਵਿ
 ਸੇਸਣਅਧਾਰਤੁਤਨੀਲਅਧਾਰਨੀਰਜਵਤਾ १੬। ਅੰਰ
 ਹੇਤੁਜੋਤਾਹਿਬਖਾਨੇਅਵਯਵਾਮਾਪਪ੍ਰਸਪ੍ਰਕਿੰਨਹੁਏ
 ਪ੍ਰਤਿਯੋਗੀਓਕੀਵਿਲਖਣਤਾਕਾਸਾਧਕਹੈਵਾਮ

ਕਿੰਨ ਹੁਣੇ ਦਿਲੁ ਖਣਤਾ ਕਾ ਸਾਧਕ ਹੋ ॥ ਅਥਵਾ ਮੇਸੇ ਦਿ
 ਕਲ ਪਕਰਨਾ ਪ੍ਰਤਿਯੋਗੀ ਥਿਕੀ ਦਿਲੁ ਖਣਤਾ ਕੇ ਹੋਤੁ
 ਅਵਯਵਾ ਪ੍ਰਤਿਯੋਗੀ ਥਿਸੈ ਕਿੰਨ ਹੋ ਕਰ ਬਜਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹੈ
 ਦ੍ਰਾ ਪ੍ਰਤਿਯੋਗੀ ਥਿਸੈ ਅਕਿੰਨ ਹੋ ਕਰ ਬਜਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹੈ १ ॥
 ਕੰਨ ਸੁੰਨ ਕੇ ਸਾਧਕ ਹਈਯੋ ਸੁੰਨ ਕਾ ਸਾਧਕ ਕੋਈ ਹੋਵਾਨ
 ਹੀ १੮ ॥ ਪ੍ਰਸਿਧਨਾ ਹਿਕੋਲ ਬੇਸ ਦਾਨ ਮੇਯ ਜਾਨੀਯੋ ਅਯੰ
 ਪ੍ਰਬਿਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਬਿਤ੍ਰਾਤਮਾ ਦਈ ਪ੍ਰਬਿਤੀ ਦ੍ਰਿਤੀ ਦ੍ਰਿ
 ਅਯੰ ਪ੍ਰਰਥਾ ਪਰਮਾਵਾਨ ਮੇਖ ਮਾਰਗੇ ਪ੍ਰਬਿਤ੍ਰਾਤਮਾ ਜਨੈ
 ਵੰਤ ਨੈਵੰਯਥਾ ਬੀਧ ਪ੍ਰਰਥਾ ८੦ ॥ ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਬਿਤ੍ਰਾ
 ਤੇ ਪ੍ਰਨਹੋਇ ॥ ਅਯੰ ਪ੍ਰਰਥਾ ॥ ਮਾ ਪਰਮਾਵਾਨ ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਬਿ
 ਤ੍ਰਾਤਮਾ ਅੰਨ੍ਯ ਪ੍ਰਰਥਾ ਦ੍ਰਿਤੀ ੮੧ ॥ ਸਾਪਤ ਕੁੰਰੀ ਨ੍ਯਾਯ ਪ
 ਮਾ ਉਦਾਰਾ ਸ੍ਯਾਦ ਸਤੀ ੧ ਸ੍ਯਾਤ ਨਾ ਸਤੀ ੨ ਸ੍ਯਾਦ ਸਤੀ
 ਨਾ ਸਤੀ ਚ ੩ ॥ ਸ੍ਯਾਦ ਬਕਤ ਬ੍ਯਾਃ ੪ ॥ ਸ੍ਯਾਦ ਸਤੀ ਚ ਬਕ
 ਤ ਬ੍ਯਾਃ ੫ ਸ੍ਯਾਤ ਨਾ ਸਤੀ ਚ ਬਕਤ ਬ੍ਯਾਃ ੬ ॥ ਸ੍ਯਾਦ ਸਤੀ ਨਾ
 ਸਤੀ ਚ ਬਕਤ ਬ੍ਯਾਃ ੧ ॥ ਅਸਤੀ ਪਨੇ ਅਗਨਿ ਕ੍ਰਿਸਾਤ ਕੇ
 ਏਕ ਜਗਾ ਰਹੇ ਮੇਜੇ ਦਿਰੋ ਪਤਾ ਦਿਰੋ ਪਕੇ ਕੁੰਗਨਾ १

ਮਨਾਸਕਰਨੇ ਮੇਨ ਜਾਨਨਾ ਮਗੁਹਣ ਤਜਾਗਕੀ ਮ
ਨਜਥਾਨੁ ਪਪਤਿਰੂ ਪਜੁਗਤੀ ਵਹੁ ਸਿਖਰਣੁ ਪਦਾਰਥ ਕੋ
ਸਾਤ ਸਾਤ ਰੂਪ ਸਿਧ ਕਰੇ ਹੈ ਸਜਾਵ ਸਤੀ ਮਾਦਿ ਕੋ ਕਾਪ
ਦਾਰਥ ਮੇ ਘਟਨਾ ਮੇ ਸੇ ਹੈ ਸਜਾਤ ਪਦਕਾ ਮਰਥ ਕਥੀ ਚਿ
ਤ ਮਰਥਾਤ ਕਾ ਹੀਰੂ ਪਸੇ ਹੈ ਮੈ ਮਸਤੀ ਮਾਦਿ ਕੋ ਕੇ ਮਰ
ਥ ਹੋਨੇ ਮਾਦਕ ਹੈ ਵਿਦੁ ਮਨੁ ਘਟ ਮੇ ਹੋਨਾ ਕਹਨੇ ਕੀ ਇ
ਛਾ ਕੁਜਾ ਘਟ ਤੁਰੂ ਪਸੇ ਸਜਾਵ ਸਤੀ ਮੇ ਸਾਕਥਨ ਹੋਵੈ ਹੈ
ਮੈ ਵਿਦੁ ਮਨੁ ਘਟਕਾ ਨਿਖੇਧ ਕਰਨੇ ਕੀ ਇਛਾ ਕੁਜਾ ਪਰ
ਤੁਰੂ ਪਸੇ ਸਜਾਤ ਨਾ ਸਤੀ ਮੇ ਸਾਕਥਨ ਹੋਵੈ ਹੈ ਮੈ ਕੁ
ਮਤੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਇਛਾ ਕੁਜਾ ਸਜਾਵ ਸਤੀ ਸਜਾਤ ਨਾ ਸ
ਤੀ ਮੇ ਸਾਕਥਨ ਹੋਵੈ ਹੈ ਮੈ ਜੁਗ ਪਦ ਉਕੇ ਕੇ ਕਥਨ
ਕੀ ਇਛਾ ਕੁਜਾ ਮਸਤੀ ਪਨੇ ਨਾ ਸਤੀ ਪਨੇ ਕੋ ਏ ਕਕਾ
ਲ ਮੇ ਬਾਣੀ ਕਰਕਹਨੇ ਕੋ ਮਸਕਯ ਹੋਨੇ ਤੀ ਸਜਾ
ਵ ਸਤੀ ਸਜਾਵ ਵਕਤ ਬਯਾ ਮੇ ਸਾਕਥਨ ਹੋਵੈ ਹੈ

ਮੋਪਹਲੇਚੋਥੇਕੋਮਿਲਾਯਕਰਕਥਨਕੀਇਛਾਕੁਯਾ
 ਸਜਾਦਵਕਤਬਯਾਮੇਸੇਪੰਚਮਕਾਕਥਨਹੋਵੈਹੈ
 ਮੋਦੁਤੀਯਤਥਾਚਤੁਰਥਕੋਮਿਲਾਯਕਰਕਥਨਕੀ
 ਇਛਾਕੁਯਾਸਜਾਤਨਾਸਤੀਵਕਤਬਯਾਮੇਸੇਖਸੁ
 ਸਕਾਕਥਨਹੋਵੈਹੈਮੋਤਿਤੀਯਤਥਾਚਤੁਰਥਕੋ
 ਮਿਲਾਯਕਰਕਥਨਕੀਇਛਾਕੁਯਾਸਜਾਦਸਤੀ
 ਨਾਸਤੀਚਵਕਤਬਯਾਮੇਸੇਸਪਤਮਕਾਕਥਨ
 ਹੋਵੈਹੈ॥੮੩॥ਜੋਪਾਣਾਮੀਕਾਰਣਹੋਈਜਗਤਕਾਰ
 ਣਈਸੁਗਮਨਿਤੀਪੁਣਾਮਜਤੁਤਖੀਰਵਤਾ॥੮੩॥
 ਜੀਵਾਮਭਿੰਨਬਖਾਨਜੋਜੋਈਈਸਰਾਲਪਗਾਜੀਵ
 ਅਭਿੰਨਤੁਤਜੀਵਵਤਾ॥੮੪॥ਭਿੰਨਜੀਵਤੇਹਈਜੇ
 ਜੋਈਈਸੁਰੰਜਰੰਜੀਵਭਿੰਨਤੁਤਘਟਵਤਾ॥੮੫॥
 ਘਟਮਾਨਯਾਯੋਬਿਪਉਚਾਰੇਘਟਕਰਮਕਤ੍ਰੰਕਰ
 ਤਕਮਨਜਨਾਨੁਕੁਲਬਯਾਪਾਰਵਾਨਤ੍ਰੰਕੁਵਾ॥੮੬॥

ਅਟਾਨਜਨਕਾਰਜਹੈਜੋਈ॥ ਅਯੀਪ੍ਰਬਿਤੀਗਯਾਨਜ
 ਨਜਾਪ੍ਰਬਿਤਤ੍ਵਤਮਦਈਵਤਾ੮੧॥ ਅਟਾਨਜਨਕਾਰਜੀ
 ਤਾਦਰਸਰਯਾਨਸਾਧਜੀਵਿਲਖਣਕ੍ਰਿਯਤ੍ਵਤਮਦਈਵਿ
 ਲਖਣਕ੍ਰਿਮਾਵਤਾ੮੨॥ ਹੇਤੁਨਾਮੈਰਗਯਾਨਕੋਕੋਈ॥
 ਅਯੀਗਯਾਨਏਤਦਵਾਕ੍ਯਜਨਜਾਏਤਦਵਾਕ੍ਯਮਨੁਯ
 ਵਿਤ੍ਰੇਕਾਨੁਵਈਯਤ੍ਵਤਦੰਰੁਜਨਜਾਪਟਵਤਾ੮੩॥
 ਹੇਤੁਪ੍ਰਸੰਨਭਯੋਮੁਖਪੁਰਬਬਹੁਰਮਲੀਨਭਯੋਦੁ
 ਖਜੋਈ॥ ਅਯੀਮੁਖਵਿਕਾਸਾਹਰਖਜਨਜਾਮੁਖਵਿ
 ਕਾਸਤ੍ਵਤਮਦਈਵਤਾ੮੪॥ ਅਯੀਹਰਖੋਇਸੁਗੁ
 ਨਜਨਜਾਹਰਖਤ੍ਵਤਮਦਈਵਤਾ੮੫॥ ਅਯੀਇਸੁ
 ਗਯਾਨਏਤਦਵਾਕ੍ਯਜਨਜਾਏਤਦਵਾਕ੍ਯਮਨੁਯ
 ਈ ਵਿਤ੍ਰੇਕਾਨੁਵਪਾਤ੍ਵਤਦੰਰੁਜਨਜਾਪਟਵਤਾ੮੬॥ ਅ
 ਯੀਮੁਖਸੰਕੋਚਾਸੋਕਜਨਜਾਮੁਖਸੰਕੋਚਤ੍ਵਤਮਦਈ
 ਵਤਾ੮੭॥ ਅਯੀਸੋਕਮਨਿਸੁਗਯਾਨਜਨਜਾਸੋਕਤ੍ਵ
 ਤਮਦਈਵਤਾ੮੮॥ ਅਯੀਮਨਿਸੁਗਯਾਨਏਤਦ

ਉਤਰ ਟਕਾ ਸਿਉ ਕੀਰੀਤੀ ਜਾਨਕ ਰਹੀ ਥਕੇ ਮਧ
 ਮੇਵੀ ਮੰਗ ਲਕਰੇ ਸਿਵੁ ਸੁਤ ਇਤਿ ॥ ੧ ॥ ਅਸੀਗਾ ਵਿਖੇ
 ਨਹਿਤਾ ਕੂਕ ਸੰਗਾ ਅਸੀਗਾ ਵਿਖੇ ਵਾਸਤ ਵੁਸੀਗਾ ਮਾਨੇ
 ੩ ਸੇਵੇ ਖਹੈ ਵਾਕੁ ਲਪ ਮਾਨੇ ਵੀਵੇ ਖਹੈ ॥ ੨ ॥ ਅਰਪਨਭਾ
 ਨਨਿਦਰ ਸਨਜੋਈ ਕੁਬਰੀ ਕੋ ਲਤਕਾਰੀ ਇਸ ਲੋਕ ਕ
 ਨਜਾਜ ਸੇਸਿ ਪਾਤੀ ਕਹੈ ॥ ੩ ॥ ਸਿਖਾਵਿ ਲੋਕ ਨਨਜਾਜ ਸੇ
 ਤਾਹੀ ਕਰਕੁ ਸਯੋ ਅਗਯਾਨਾ ਇਸ ਕਥਨ ਕੋ ਸਪਸ਼ਟ ਕ
 ਰੇ ॥ ੪ ॥ ਯਦਵਾ ਅਗਯਾਨ ਸਿਧੀ ਮੇ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕੋ ਨਹੈ ॥ ੫ ॥
 ਹਮਸੀਕਾ ਕਰਾ ਸਰਬ ਪਮਾਣੇ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਾ ਖੀਰੂ
 ਪਪ੍ਰਤ ਖਜ ਕਹੈ ਮੇ ਅਗਯਾਨੀ ਜੋ ਅਗਯਾਨਾ ਇਤਿ ॥
 ੧੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬਾਧਨ ਤਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਅਥਨਾਸੀ
 ਸਤ੍ਯ ਰੂਪ ਤਾ ਮਾਤਮ ਵਤ ॥ ੬ ॥ ਵਤੀ ਜੇਕੁ ਲਕਹੈ ਕਿ
 ਉਹੋਈ ॥ ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਕੁਨਾ ਅਯੋਗਜੀ ਅਸਤ੍ਯ ਰੂਪ ਤਾ
 ਸਸੇਸੀਗਾ ਵਤ ॥ ੧ ॥ ਅਗਯਾਨ ਬੀਧ ਮੁਲ ਬਿਨ ਹੋਈ ॥

ਮਹੀਕਾਰਾਇਬੀਧਾਸੁਰਾਵਸਿਧਜੀਮਕਾਰਣਕਤਤ
 ਮਗਨਉਸਨਵਤਾ੮।ਤੁਤੀਹੋਵੇਨਿਯਸੁਰੂਪਾਮਦਿ
 ਦੁਜਾਨਿਤੀਮਾਤਮਾਮਰਿੰਨਤਤਮਾਤਮਵਤਾ੯।ਤਾ
 ਕੋਬਾਧਕਹੇਜੇਕੋਈਮਾਤਮਾਨਾਸੀਮਦਿਦੁਜਾਮਰਿੰਨ
 ਤਤਮਾਮਦਿਦੁਜਾਵਤਾ੧੦।ਪ੍ਰਥਮਪਖਪਣਮਹੀਨਾਮ
 ਦਿਦੁਜਾਮਪਣਮੀਨਿਰਾਵੁਯਵਤਤਬਹਮਵਤਾ੧੧।
 ਤਾਹਿਸਬੀਧਕਹੇਕੋਠਾਨੋਚੇਤਨੋਮੇਮਦਿਦੁਜਾਕਾਹੁਸਬੀ
 ਧਸੇਰਹੇਹੈਵਾਵਿਨਾਸੀਬੀਧਸੇਰਹੇਹੈ੧੨।ਵਾਸਤਵਾਮੀਸਨ
 ਤਾਮੇਕੋਈਵਾਸਤਵਾਮੀਸਮੀਰੀਕਾਰਕੀਏਸਿਧਾਤਕੀ
 ਹਨੀਕਹਤਾਹੈਵਾਕਲਪਤਮਾਨੇਵੀ੧੩।ਪ੍ਰਥਮਦਿਦੀ
 ਮਾਤਮਾਹਿਭਾਨਾਕੁਮੰਪਰਬਇਦਮਾਕਾਰਪਮਥਿਤੀਸੇ
 ਕਾਮੀਰੀਕਾਰਮਨੁਕੁਵਾਮਨਸਾਰਤੇਹੈਵਾਕੁਮਰੂਪ
 ਕਾਰਯਕੀਮਨੁਪਪਤਿਸੇਹੈ੧੪।ਨਨੁਨੇਤਗਤਪੀ
 ਤਮਜੋਈਪੀਤਮਮਯਸਤਹੇਤੀਤਵਸਦਰਸ

ਕਾਬਿਕੁਚਾਰਹੈਤਾਤਹਤੋਸੀਸਰਗਾਮਪਯਸਤਹੈ
ਅੰਸੀਸਰਗਾਪਯਾਸਮੇਸਦਰਸਕਾਰਣਨਹੀਯਾਕੁ
ਵਸੇਅਸੀਕਾਹੈ॥੧੫॥ਨੈਨਵਿਖੇਜੋਪੀਤਮਅਹੈਨੈਨ
ਦੇਸਇਸਥਿਤਪਿਤਪੀਤਤਾਕਾਪਤਖਰਯਾਨਹੈਵੈਹੈ
ਵਾਸੀਖਦੇਸਮੇਪਰਾਪਤਿਕੁਯੇਪਿਤਵਖਯਕੀਪੀਤਤਾ
ਕਾਪਤਖਰਯਾਨਹੈਵੈਹੈ॥੧੬॥ਤਾਤੇਅੰਰਸੁਤਰਕਾਮ
ਸਾਰਹੋਖਵਾਲੇਨੇਤਸੇਨਿਕਸੇਪਿਤਪੀਤਤਾਕਾਦੇ
ਖਵਾਲੇਨੇਤਸੇਹੀਅਪੋਖਹੋਵੈਹੈਸੁਧਸੇਨਹੀਅੰਸੀ
ਅੰਰਤਰਕਵੀਅਸਾਰਹੈਕਾਹੇਤੇਅਨਕੁਯਮਾਨਅੰ
ਸਮਰਯਮਾਨਕੁਦਤੇਅੰਰਪਦੋਪਕਾਰਕਾਹੋਵੈਹੈਅ
ਨਯਤਰਅਨਕੁਤਕੀਅਨਯਤਰਪਤੀਤੀਕੀਅਨਕੁਯ
ਮਾਨਅੰਰਪਕਾਹੋਹੈਜੈਸੇਪਸਪਮੇਅਨਕੁਤਰਕੁਤ
ਤਾਕੇਸੀਸਰਗਕਾਸਫਟਕਮੇਕੁਨਹੋਵੈਹੈਅੰਸੀਮਤਿ
ਕੇਵਿਖਯਕੁਸਮਰਯਮਾਨਾਨਰੋਪਕਹੀਯੇਹੈਜੈਸੇਅਕਾ

ਸੋਮੇਨੀਲਮਾਕਾਜੋਮਾਧਜਾਸਹੈਸੋਸਮਰਯਮਾਣਾਰੋਪਹੈ
ਨੀਲਰੂਪਸੀਸਰਗੀਮਾਕਾਸਾਦਿਕੋਮੈਨੇਤੁਕਾਓਪਯੋਗਨਾ
ਹੋਏਤੈਓਕਤਤਰਕਕਾਸਮਰਯਮਾਣਾਰੋਪਮੇਥਜਕਿਚਾ
ਰਹੈ॥੧੧॥ਸੋਵਹੁਏਕਪਰਖਹੀਗੁਨਾਵਿਵਾਦਾਸਪਦ
ਪੀਤਰੂਪਕਲਪਤੈਏਕਪਰਖਗੁਨਾਨਤਰਜਤਵਤ॥੧੨॥
ਰੂਪਵਿਨਾਨਹਿਹੋਵੈਗੁਨਾਰੂਪਕੇਤ੍ਰਾਗਕੇਕੇਵਲਸੰਖ
ਇਦਮਾਕਾਰਬਿਤੀਕਾਵਿਖੈਹੈ॥ਵਾਰੂਪਵਿਸਿਸੁਸੰਖਇਦ
ਮਾਕਾਰਬਿਤੀਵਿਖਜਹੈ॥ਰੂਪਵਿਸਿਸੁਕਹੈਤੀਜਥਾਰ
ਥਰੂਪਵਿਸਿਸੁਸੰਖਇਦਮਾਕਾਰਬਿਤੀਕਾਬਿਖਜ
ਹੈ॥ਵਾਕਲਪਰੂਪਵਿਸਿਸੁਸੰਖਇਦਮਾਕਾਰਬਿਤੀ
ਕਾਵਿਖਜਹੈ॥ਅਧਜਸਤਰੂਪਵਿਸਿਸੁਹੀਕੁਮਹੈਤੁ
ਹੀਕੁਮਾਕਾਰਾਣਕਥਨਕਰਣੇਸੇਮਾਤਮਾਸੇਦੈ
ਖਹੈ॥ਮੇਸੇਤਿਤੀਜਵਿਕਲਪਕਾਖੰਡਨਉਪਰਸੇਕਰ
ਨਾ॥੧੩॥ਅਧਜਾਸਮਾਤ੍ਰਸੀਸਕਾਰਾਦਿਸਹਤਮਰਯਾ

ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਰੂਪਸਮਰਗੀਸਪੇਖਹੈ। ਐ ਮਰਯਾਨਕੇ ਅਧਜਾਸ
 ਮੇਸੀਸਕਾਰਾਦਿਸਹਤ। ਮਰਯਾਨਰੂਪਸਮਰਗੀਕਾਕੁੰਦ
 ਹੋਇਤੇ। ਮਰਯਾਨਾਧਜਾਸਮਸਿਧਹੈ। ਯਾਕੁੰਦਸੇ ਅਸੀਕਾ
 ਕਰੇ। **ਨਨ** ਮਰਯਾਨਾਧਜਾਸਜੁਗਾਯੋ। **੨੦।** ਮਰਯਾਨਾ
 ਧਜਾਸਕੀ। ਅਸਿਧੀ। ਮਰਯਾਨਰੂਪਕਾਰਣਕੇ ਅਕੁੰਦਤੇ
 ਕਹਤੇਹੈ। ਵਾ ਮਰਯਾਨਤੇਭਿੰਨਕਾਰਣਕੇ ਅਕੁੰਦਤੇਕ
 ਹਤੇਹੈ। ਅੰਤਪਖਤੇ ਪੁਰਬਹੀਨਿਰਾਕਰਣਕੀਆ
 ਦਿਨਾ। ਮਰਯਾਨ ਐਰਨਚਹੈਇਤਨਾਦਿਵਚਨੈਸੈ। ਪਥ
 ਮਪਖਕਹੈ। ਤੇਸੁ ਅਧਜਾਸਮੇਸੁਕੋਹੈਤੁਤਾਦਿਸੁੰ
 ਤਕੇ ਅਕੁੰਦਤੇਨਹੀਬਨੈਹੈ। ਵਾ ਮਾਤਮਾਸਯਾਦਿਕ
 ਕੋਈ ਐਰਬੀਜਹੈ। ਅੰਤਪਖਕਾਤੇਸਾਧਕਬਾਧ
 ਕਤੁਲਤਾਸੇਪ੍ਰਹਾਰਕਰੇਗੇ। ਪਥਮਕੇ ਪ੍ਰਹਾਰਹਿਤੁ
 ਦਿਸੁੰਤਾਅਨੇਕਹੈ। ਯਾਕੁੰਦਸੇਸਿਧਾਤੀਕਹੈ। **੨੧।** ਅ
 ਭਿੰਨਅਨਾਤਮਾਮਾਤਮਜੇਈ। ਮਾਤਮਾਦਿਨਾਸੀ। ਮ
 ਨਾਤਮਾਅਭਿੰਨਤੁਤਾਮਨਾਤਮਵਤਾ। **੨੨।** ਮਾਤਮਾ

ਹਿਅਕਿੰਨਅਨਾਤਮਾਅਨਾਤਮਾਅਥਿਨਾਸੀਅਤਮ
 ਅਕਿੰਨਤੁਤਮਾਤਮਵਤਾ੨੩। ਉਕੁਪਕਾਰਸੁਮਿਥਜਾ
 ਹਈਯੋਕਰਕਟੀਕਰਪਾਣਿਨਜਾਯਸੇਸਰਬਪਕਾਰਸੇ
 ਅਨਾਤਮਾਕੋਥਿਨਾਸਤਾਕਹਤਾਹੈਸਿਧਾਂਤੀ੨੪। ਪਮਾਣੁ
 ਪਤਖਜਏਕਤਿਹਹਈਯੋਅਤਮਾਦੇਹਕਿੰਨਚਿਦ
 ਰੂਪਤੁਤਯੋਨ੍ਹਵੰਤਨ੍ਹਵੰਯਥਾਦੇਹਾ੨੫। ਦੇਹਅਨਾ
 ਤਮਾਅਤਮਨਾਹੀਦੇਹਅਨਾਤਮਾਦਿਸਤੁਤਜਤੁਤੁ
 ਤਰੂਪਵਤੁਤਨਾਸਤੁਤਕੋਕੁਕਤੁਤਪਟਵਤਾ੨੬।
 ਯਥਿਥਾਮਮਤਾਕੁਤਿਨਮਾਹੀਦੇਹਅਨਾਤਮਾਮ
 ਮਪਤੀਤਗੋਰਤੁਤਪਟਵਤਾ੨੭। ਪਮਾਣੁਸੁਪਖ
 ਸਥਾਪਨਕਰਨਾਅਤਰਕਸੇਅਨਜਕਾਥੰਡਨਕ
 ਰਨਾਵਾਦਕਹਿਯੇਹੈਸਰਬਥਾਜਜਕੀਇਛੁਸੇ
 ਜੋਚਰਚਾਹੈਜੋਲਪਕਹਿਯੇਹੈਸੁਪਖਸਥਾਪ
 ਨਥਿਨਾਜੋਚਰਚਾਹੈਜੋਵਿਟੰਡਕਹਿਯੇਹੈ੨੮। ੧੨

ਪਾਣ ਮਨਾਤ ਮਾਜਰੂਪ ਪੜ੍ਹਤ ਰੁੱਤ ਕੜ੍ਹਤ ਪਟਵਤ ੨੬।
 ਮਮਪਤੀਤਿ ਗੋਚਰ ਰੈ ਜੋਈ ਪਾਣ ਮਨਾਤ ਮਮਪਤੀ
 ਤੀ ਗੋਚਰ ਕੁਤ ਸਦਮਵਤ ੩੧। ਮਨਾ ਮਨਾਤ ਮਮਾਤ ਮ
 ਨਾਹੀ ਮਨਾ ਮਨਾਤ ਮਾਵਿਕਾਰ ਕੁਤ ਖੀਰਵਤ ੩੨। ਉਤ
 ਪਤਵਾਨ ਜਗਤ ਮੇਜੋਈ ਮਨਾ ਮਨਾਤ ਮਉਤ ਪਤੀ
 ਵੜ੍ਹਤ ਪਟਵਤ ੩੩। ਮਨਯਹੁ ਸੁਧਾ ਮਸੁਧਾ ਸਰੂਪਾ ਮਨ
 ਮਨਾਤ ਮਸੁਧਾ ਮਸੁਧਾ ਰੂਪ ਕੁਤ ਨੀਰਵਤ ੪੦। ਅਰ
 ਪਨ ਮਮਤਾ ਮਨ ਮੇਹੋਈ ਮਨਾ ਮਨਾਤ ਮਮਪਤੀ
 ਤਿਗੋਚਰ ਕੁਤ ਪਟਵਤ ੪੧। ਪੁਰਬ ਚਾਰ ਕੋਸ ਜਿਉ
 ਹਯੋ ਮਾਨਿਦ ਮਯਾ ਮਨਾਤ ਮਾਕੋਸ ਕੁਤ ਮਨਿਯਵਤ ੪੨।
 ਅਵਯਵਵੇਤ ਜੇ ਮਾਤ ਮਹੋਈ ਮਾਤ ਮਾਥਿਨਾ
 ਸੀ ਸਵਯਵ ਕੁਤ ਪਟਵਤ ੪੩। ਮਨੁਤ ਨਏਕ
 ਦੇਸ ਮੇਹੋਵੈ ਯਗ ਪਦਸੀਤਾ ਦਿਗਹ ਏਕ ਰੇਹੈ
 ਵਾਕੁ ਮਤੇਗਹ ਏਕ ਰੇਹੈ ੪੪। ਤਦ ਪਿਤਾ ਹਿਨ
 ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਮਨੁ ਜਲਵਾ ਹਯ ਜਲਤੇ ਮਥਿਨ

ਹੋਵਾ ਭਿੰਨ ਹੋ। ਤਿਉ ਪ੍ਰਮੇਸੁ ਰਥਾਰੋ ਜੋਈ। ਈਸੁ ਰਜੀ
 ਵਜਨਜ: ਅੰਸਿ ਜਤਾਤ ਪਟਵਤਾ ॥ ੪੫ ॥ ਅਰਪਨ ਜਾਤ
 ਅੰਸਿ ਹੋ ਜੋਈ। ਜਤਾ ਅੰਸਿ ਚੇਤਨ ਚੇਤਨ। ਅਭਿੰਨ ਤ੍ਵ
 ਤਚੇਤਨ ਵਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ਚੇਤਨ ਅੰਸਿ ਹੋਇ ਜਤਾ ਰੁਪਾ ਚੇਤ
 ਨ। ਅੰਸਿ ਜਤਾ ਜਤਾਤਾ ਅਜਤਾਤ ਜਤਾ ਅੰਸਿ ਵਤਾ
 ॥ ੪੭ ॥ ਤਿਤੀਯੇ ਪਟਸਮ ਹੋਇ। ਅਨਾਤਮਾ ਜਤਾ ਅੰਸ
 ਅਨਾਤਮਾ ਚੇਤਨ। ਅੰਸਿ ਗੋਚਰ ਤ੍ਵਾਤ ਪਟਵਤਾ ॥ ੪੮ ॥
 ਨੈਯਾਯਕਾਮਤ ਮੇਵ ਖਨ ਜੋਈ। ਅੰਸਿ ਕੋ ਅੰਸਿ ਸੇ
 ਭਿੰਨ ਕਹਤ ਵਜੈ ਸੇ। ਚਿਦਜਤਾ ਅੰਸਿ ਸੇ ਭਿੰਨ ਪਟਭਿ
 ਨਕਾ। ਅੰਸਿ ਨਹੀ ਤੈਸੇ। ਅਤਮਾ ਭੀ ਨਹੀ ਹੋਵੈ ਗਾਯਾ
 ਭਿੰਨ ਪਖ ਮੇਵ ਖਹੈ। ਅਭਿੰਨ ਪਖ ਕਹਤ ਵਚਿਦਕੇ
 ਸਾਥ। ਅਭਿੰਨ ਅੰਸਿ ਕੇ ਸਾਥ। ਅਭਿੰਨ ਜਤਾ ਕਹੈ ਹੋਣੇ
 ਤੇ ਚੇਤਨ। ਅੰਸਿ ਹੀ ਸੇ ਸਰਹੇਗੀ। ਦ੍ਰਿਪੀਤਮਾ ਨੇ ਤੇ ਜਤਾ
 ਅੰਸਿ ਹੀ ਸੇ ਸਰਹੇਗੀ। ਯਹ ਅਭਿੰਨ ਪਖ ਮੇਵ ਖਹੈ।

ਅਥਵਾ ਮਾਤਮਾ ਚਿਦ ਅੰਸ ਤੇ ਬਿੰਨ ਨਹੀ ਚਿਦ ਅੰ
 ਸ ਜੜਾ ਅੰਸ ਤੇ ਬਿੰਨ ਨਹੀ ਯਾ ਤੇ ਜੜਾ ਅੰਸ ਹੀ ਸੇ ਸਰ
 ਹੇਰੀ ਵਿਪਰੀਤ ਮਾਨੇ ਮਾਤਮਾ ਜੜਾ ਅੰਸ ਤੇ ਬਿੰਨ ਨ
 ਹੀ ਜੜਾ ਅੰਸ ਚਿਦ ਅੰਸ ਤੇ ਬਿੰਨ ਨਹੀ ਯਾ ਤੇ ਚਿਦ
 ਅੰਸ ਹੀ ਸੇ ਸਰ ਹੇਰੀ ਕਿੰਬਾ ਅੰਸ ਮੇ ਅੰਸੀ ਪੂਰ
 ਏਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ ਵਾਏ ਕਦੇ ਸੇ ਸਰ ਹੇਰੇ ਇਤਯਾਦਿ
 ਅੰਰ ਵੀ ਦੇਖ ਜਾਣ ਲੈਣਾ ੪੮ ॥ ਮਾਤਮਾ ਸਰਬ
 ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਹੇ ਅਵਿਸ਼ਾ ਮਾਤਮਾ ਕੀਨ ਜਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਏ ਕਦੇ ਸੇ ਮੇ ੫੦ ॥ ਪਨ ਪਤ ਕੁਲਤੁ
 ਰ ਕੁਪ ਹਿਚਾ ਨੇ ਮਾਤਮਾ ਸਾਥਾ ਅਨੁਰੂਪ ਮਨ ਕਾ
 ਸੀਯੋਗਾਏ ਕਦੇ ਸੇ ਹੈ ਵਾਸ ਰਬ ਦੇ ਸੇ ੫੧ ॥ ਮਾ
 ਤਮ ਕੋ ਜੋ ਦੁਬ੍ਰਹਮ ਬਾਨੇ ਮਾਤਮਾ ਸਦ੍ਰੁਸ਼ ਏਵ
 ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਪਟਵਤਾ ੫੨ ॥ ਅਵ੍ਰਜਵ੍ਰਜੋਗਾ ਤੇ ਹੋਇ
 ਅਨਿਤ੍ਯਾ ਮਾਤਮਾ ਅਨਿਤ੍ਯਾ ਸਦ੍ਰੁਸ਼ ਵਤਾ ੫੩ ॥
 ਏਵਤਾ ੫੩ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਵਿਕਲ ਪਾਟਲੀ ਦ੍ਰੁਤੀਯੋਨਿ ੧੪

ਜੇਕੋਕੁ ਤਰਸਾਨਾ ਤਿਹ ਗਾਵੇ। ਵਿਦਾ ਦਾਸ ਪਦ ਰੂਪ ਇ
 ਦੇ ਰਜ ਤਰਸਾਨਾ ਜਥਾ ਰਥ ਕੀ ਇੰਦੁ ਜਜ ਨਜ ਤੁ ਤਇ
 ਦੁ ਜਥਾ ਜਨਮ ਸਿਮਤ ਰਸਾਨਾ ਦੁ ਤਾ ॥ ਸਗਲਾ ਜਥਾ
 ਰਥ ਰਸਾਨਾ ਸੁਜੇ ਏ ॥ ਸਰਬ ਰਸਾਨਾ ਜਥਾ ਰਥ ਕੀ ਰਸਾ
 ਨਾ ਤੁ ਤਾ ਸਿਮਤ ਰਸਾਨਾ ਦੁ ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਭੁਵੇਦਾ ਅਗਾਹ ਤੇ ਜੇ ਤਿਹ
 ਧਾਵੇ ॥ ਅਕਾਰ ਰਹਿਤ ਪਖੇ ਮੇ ॥ ਅਰਥਾ ਰਸਾਨਾ ਦੇ ਕੇ
 ਜੇ ਅੰਦਿਖ ਜਦੋ ਕੇ ਭੁਵੇਦ ਨਜਾਨਾ ਏ ਸੈ ਤਿਹ ਧਾਵੇ ਨਾ ਮਪਰੇ
 ਵਰਤੀ ਦੇ ਸਮੇ ਰਜ ਤਾਰਥੀ ਕੀ ਪਾਥਿ ਤੀਹੇ ਦੇ ॥
 ਅੰਦਿਖ ਜਦੋ ਤਬ ਭੁਵੇਦਾ ਅਗਾਹ ਨਾ ਮਭੁਵੇਦ ਰਸਾਨਾ ਕਾ
 ਵੇ ਕੇ ਪਾਥਿ ਤੀ ਕੀ ਕਾਰ ਏ ਤਾ ਮਾਨ ਨੀ ॥ ਤੇਨਾ ਮਤੇ
 ਰੇ ਕੇ ਉਲਟੇ ॥ ਆਵੇ ਕਹਿਯੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾ ਮੈ ਸੇ ਏ ਕੀ
 ਪਾਥਿ ਤੀ ਕਾ ਸਾਧਕ ਹੋਵੇ ਗੀ ॥ ਅਬਾ ਮਕਾਰ ਸਹ
 ਤ ਪਾਠ ਪਖੇ ਮੇ ॥ ਅਰਥਾ ਜੈ ਸੇ ਭੁਵੇਦ ਰਸਾਨਾ
 ਪਾਥਿ ਤੀ ਕਾ ਪਾਤਿ ਬੀਧਕ ਹੋ ॥ ਭੁਵੇਦ ਰਸਾਨਾ ਕਾ

ਮਰੂਟੁ ਪ੍ਰਬਿਤੀ ਕਾ ਹੇਤੁ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਮਰੂਟੁ ਦਰਸਾਨ ਨਿ
 ਬਿਤੀ ਕਾ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧ ਕਾ ਹੈ। ਮੈ ਮਰੂਟੁ ਦਰਸਾਨ ਕਾ ਮਰੂ
 ਵੁਨਿ ਬਿਤੀ ਕਾ ਹੇਤੁ ਹੈ। ਸੋ ਰੂਟੁ ਦਰਸਾਨ ਕਾ ਮਰੂ ਵਰੂਪ
 ਮੈ ਮਰੂਟੁ ਦਰਸਾਨ ਕਾ ਮਰੂ ਵਰੂਪ ਪ੍ਰਬਿਤੀ ਮੈ ਨਿ
 ਬਿਤੀ ਕੀ ਸਮਰੀ ਸੁਕਤੀ। ਸਥਲ ਮੈ ਹੈ। ਕਾ ਹੇਤੁ ਸੁਕ
 ਤੀ ਮੈ ਰਜਤ ਕਾ ਰੂਟੁ ਤੋ ਪਰੰਤੂ ਦੇਖ ਤੇ ਰੂਟੁ ਨ ਹੋਵੈ ਨਹੀ।
 ਜਾ ਤੇ ਰੂਟੁ ਦਰਸਾਨ ਕਾ ਮਰੂ ਵਰੂਪ ਪ੍ਰਬਿਤੀ ਕੀ ਸਮ
 ਰੀ ਹੈ। ਮੈ ਸੁਕਤੀ ਮੈ ਰਜਤ ਕਾ ਮਰੂਟੁ ਹੈ ਨਹੀ। ਜਾ ਤੇ
 ਮਰੂਟੁ ਦਰਸਾਨ ਕਾ ਮਰੂ ਵਰੂਪ ਨਿਬਿਤੀ ਕੀ ਸਮਰੀ
 ਹੈ। ਇਤਨਾ ਮਰਥ ਉਪਰ ਸੇ ਜਾ ਵਰਗ ਮਖਰੀ ਮਰਥ ਕ
 ਰਨਾ ਰਸਾਨ ਦੇ ਕਾ ਰੂਟੁ ਨਾ ਜਾਨਣ ਤੇ ਪਰੋਬਰਤੀ ਦੇ ਸਮੇ
 ਜੇ ਪਰਖ ਪ੍ਰਬਿਤੀ ਹੋਵੈ ਹੈ। ਤਬ ਮਰੂਟੁ ਮਰਗ ਹਤੇ ਨਾ
 ਮ ਪਰੋਬਰਤੀ ਸੁਕਤੀ ਸਾਥ ਰਜਤ ਕੇ। ਮਰੂਟੁ ਦਰਸਾਨ ਕੇ ੧੫
 ਮਰੂਟੁ ਤੇ ਉਲਟੇ ਆਵੇ ਨਾ ਮਨਿ ਬਿਤੀ ਵੀ ਹੁਣੀ ਚਾ

ਚੀਯੋ॥੩॥ ਨਰਕੋਂ ਟੀਰ ਜਤਗਜਾਨਾ ਵਿਵਾਦਾਸਪਦ
 ਰਜਤਗਜਾਨੀ ਪਰੋਵਰਤੀ ਵਿਖਾਵਨ ਪਰੋਵਰਤੀ ਦੇਸੇ
 ਪ੍ਰਬਿਤਿ ਜਨਕ ਕਤੁਤ ਸਤਰਜਤਗਜਾਨਵਤ॥੪॥ ਜਿਉ
 ਕੋ ਪਾਵਕਸੀਤ ਨਹਿਗਾਵੇ॥ ਪਾਵਕਸੀਤ ਲੰਦੁ ਬਜਤੁਤ
 ਨੀਰਵਤ॥੫॥ ਕਾਂਤਾ ਕਰੇ ਮੇਰੂ ਪੋਜੇ ਹੈ॥ ਸੁਕਤੀ ਮੇਇਦੁਯ
 ਸੀਬੀ ਪੀਕਾਂਤਾ ਕਰੇ ਰਜਤਕਾ ਭਾਨਹੈ ਹੈ॥ ਵਾਇਦੁਯ
 ਅਬੀ ਪੀਰਜਤਕਾ॥੬॥ ਜਾਮੋ ਕੋਹ ਟੀਯੋ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਰਜਤ
 ਕੀ ਬੁਧੀ ਰੂਪਤਾ ਮੇਕੋ ਟੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈਵਾਨਹੀ॥੭॥ ਅਰਪ
 ਨ ਬਾਧ ਰਜਤਕੋਹਯੋ॥ ਬਾਧਕਰਜਾਨ ਸੁਕਤੀ ਗਤ
 ਇਦੰਤਾਕਾ ਬਾਧਕਰੇ ਹੈ॥ ਵਾਗਜਾਨ ਗਤ ਇਦੰਤਾਕਾ
 ਬਾਧਕਰੇ ਹੈ॥੮॥ ਗਜਾਨਮਾਹਿ ਇਦੰਤਾ ਜੋ ਟੀ॥ ਸੁਕਤੀ
 ਕੀ ਇਦੰਤਾ ਗਜਾਨਮੇ॥ ਆਵੇ ਹੈ॥ ਵਾਗਜਾਨਮੇ ਹੀ ਇਦੰ
 ਤਾ ਹੈ॥੯॥ ਕੋਨ ਸਕਯਾ ਜਾਸਕਤੀ ਹਕੇਰੇ॥ ਸਕਤੀ ਕਾ
 ਵਿਖਾਯ ਰੂਪ ਸਕਯਾ ਅਸਤੁ ਹੈਵਾਸਤੁ ਹੈ॥੧੦॥ ਅਸਤੁ

ਵਸਤੁ ਉਪਜੇ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ਰਜਤ ਉਤਪਤੀ ਅਯੋਗੀ
 ਅਸਤਰੂਪ ਕੁਤਸਾ ਸੇਸਿੰਗ ਵਤ ॥ ੧੧ ॥ ਹੈ ਅਸਤਰੂਪ
 ਉਪਜੇ ਸੋਈ ॥ ਸਤਾਸੰਬੰਧੀ ਨਾ ਅਸਤਰੂਪ ਕਾ ਸਤਾਸੰਬੰਧੀ
 ਪਰੂਪ ਉਪਜਾਣਾ ਮਾਨੇ ਤੇ ਸਤਾਕਾ ਅਸਤਾਹੀ ਨਤਾਕਾ
 ਏਕਾਗਾਰ ਹਨਾਰੂਪ ਬਜਾਪਾਤ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਅਰਪ
 ਨਵਤੀਯੁਪਖ ਹੈ ਜੋਈ ॥ ਗਯਾਨ ਜਿਨ ਵਿਖੇ ਮੈਂ ਵਿਖਾ
 ਤਾਰੂਪ ਅਸਤਰੂਪ ਕਰੇ ਹੈ ਤਿਨ ਮੇਂ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਵਾਜਿਨ
 ਮੈਂ ਵਿਖਾਤਾਰੂਪ ਅਤਸਤਰੂਪ ਨਹੀ ਕਰੇ ਹੈ ਤਿਨ ਮੇਂ ਵੀ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਅਤਿਪਖਤੋ ਪਟਤਰੂਪ ਅਸਾਰਣ ਪਾ
 ਧਰਮ ਹੀਨ ਪਟਕੀ ਅਸਿਧੀ ਵਤ ॥ ਵਿਖਾਤਾਰੂਪ ਅਤਿ
 ਸਤਰੂਪ ਅਸਾਰਣ ਪਰਮ ਹੀਨ ਅਸਤਰੂਪ ਵਿਖਾਵੀ ਨਹੀ
 ਸਿਧ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਅਸੇ ਉਪਰਸੇ ਬੰਨ੍ਹਨ ਜਾਨਣਾ ॥ ਜੋ ਅਤਿ
 ਸਤਰੂਪ ਅਰਥ ਅਸਾਰਗ ਵਿਵਾਦਾ ਸਾਰੂਪ ਰਜਤ ਸਤਰੂਪ
 ਅਤਸਤਰੂਪ ਅਧਾਰਤ ਨੀਲਾ ਅਧਾਰਨੀ ਰਜਵਤ ॥ ੧੪ ॥
 ਜੋ ਅਸਤਰੂਪ ਅਤਿਸਤਰੂਪ ਨਹਿ ਜਨੇ ॥ ਅਪਣਾ ਮਾਕਾਰ

ਸਮਰਪਣ ਕਰਣ ਰੂਪਾ ਮਤਿ ਸਜ ਕਰ ਤੇ ਹੁਏ ਅਸ ਤਜ ਦਿ
 ੧ ਖਜ ਕੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰੂਪਣ ਰੂਪ ਸਬੰਧ ਕਰਿ ਤੇ ਹੋਵਾ ਮਾਪਣਾ ਮ
 ੨ ਕਾਰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਣ ਰੂਪਾ ਮਤਿ ਸਜ ਨਾ ਕਰ ਤੇ ਹੁਏ ਅਸ
 ੩ ਤਜ ਦਿ ਖਜ ਕੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰੂਪਣ ਰੂਪ ਸਬੰਧ ਪਰ ਜਾਨੇ ਮੇਕ
 ਹਿ ਤੇ ਹੋ ੧੫। ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਦੋਏ ਕਹੈ ਜਾਮੇ ਮਾਨ ਨ ਕੋਇ।
 ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀਏ ਕਤਾ ਮੇ ਕੋਈ ਪਸਾਣੁ ਹੈ ਵਾਨ ਹੀ ੧੬।
 ਪਰਮਾਦਿ ਰੁਪ ਹੋਇ ਜਿਨ ਕੇ ਰੇ। ਜੀਵਈ ਸਭਿ ਪ੍ਰਸਪ੍ਰਿਤਿ
 ੩ ਉਥਿ ਰੁਪ ਪਰਮਾਯੁਗ ਤ੍ਰਿਤ ਦਹਨ ਤ੍ਰਿਤ ਦਹਨ ੧੭। ਤ੍ਰਿਤ ਕੇ ਜਨ
 ੪ ਕਬਖਾਨੇ ਕੋਇ। ਕਹਿਯੋ ਕਾਰਜ ਕੇ ਕਾਰਣ ਪੁਰਬ ਕਹੈ ਏਤੈ
 ੫ ਕਾਰਜ ਰੂਪਈ ਸੁਰਕਾ ਕਾਰਣ ਕੀਨ ਕਹੈ ਗੋ। ਅਰਥਾਂਤਾ
 ਕਾਰਜ ਕਾ ਕਾਰਣ ਕੋਈ। ਮਵਸਜ ਵਤਾਵਣਾ ਪਤ੍ਰੇ ਗਾ
 ਜੇਬਤਾਵੇ ਤੇਵਹੁ ਜਨ ਜਹੈ ਵਾ ਮਜਨ ਜਹੈ। ਪ੍ਰਥਮ ਪਖ ਕਹੈ
 ਤੇਵਹੁ ਮਾਪਣੁ ਕਰਜ ਨਜਹੈ ਵਾ ਮਾਪਣੁ ਕਾਰਜਈ
 ਸੁਰਕਾਰ ਜਨ ਜਹੈ। ਪ੍ਰਥਮ ਮਾਨੇ ਤੇ ਮਾਤਮਾ ਮਾਸੇ ਦੁ
 ਸਰਾ ਮਾਨੇ ਤੇ ਮਨੇ ਨਜਾਸੁ ਜਾਮੇ ਰਮਾਨੇ ਤੇ ਚਕ੍ਰਤਾ ਦਿ

ਕਦੋਖਹੋਵੇਗੇ॥ ਜੋਅਜਨਪਖਕਹੋਤੇਜੀਵਾਂਸੀਈ
 ਸਵਤਈਸਕਾਰਣਕੋਈਸਾਂਸੀਹੀਕਹੋਗੇ॥ ਅੰਸੇਕੁਜਾ
 ਈਸਾਂਸੀਜਨਜਾਕੁਵਤਮਰਹੁਤੀ॥ ਅੰਸੀਵਤਤਪਟਵਤ॥
 ਜਾਅਨਮਾਨਤੇਤਾਕੋਕਾਰਜਤਾਸੇ॥ ਅਨਿਤਜਤਾਕੀਸਿਧੀ
 ਹੋਵੇਗੀ॥ ਜਾਤੇਸਾਂਸਨਹੀ॥ ਤੁਮਾਰੀਹਮਾਰੀਕਹੀਦਿਸੁ
 ਤਵਾਸੁਤਕੀਸਮਾਨਤਾਸੇ॥ ਏਕਪਖਸਿਧਕਰਨੇਵਨੇਪ
 ਮਾਣਾਕੁਵਤੇਰੋਲੇ॥ ਮੇਹਮਾਰੀਰੀਤੀਸੇਜੀਵਦਿਕਾਰਹੇ॥
 ਅੰਦਿਸਫੁਲੰਗਦਿਸੁਤਤੇਵਾਸਤਵਾਅਲਪਪਮਾਣੁ
 ਹੈ॥ ਜਹਅੰਸੀਕਾਰਕਹੇ॥ ਉਪਾਧਕਾਅਲਪਪਮਾਣੁ
 ਸੁਮਾਨੇ॥ ੧੮॥ ਜੀਵਈਸੁਰਕੇਸਤੇਤਬਜਸਤਾਵਕ
 ਕੁਵਉਪਮਾਨਉਪਮੇਯਕੁਵਉਪਾਦਾਨੇਪਾਟੇਯਕੁਵ
 ਕਾਰਜਕਾਰਣਕੁਵਜਾਤੀਦਿਕਤੀਕੁਵਗੁਣਗੁਣੀ
 ਕੁਵਉਪਾਸਜਉਪਾਸਕਕੁਵਉਪਚਾਰਯੋਪਚਾਰਕ
 ਕੁਵਉਨਿਸਬੰਧਕੇਸਮਤੇਨਿਰਾਕਰਣਕਾਅਰੰਭ
 ਕਹੇ॥ ਤੀਉਦਤੀਕਰਣਸਾਮਹੇ॥ ੨੦॥ ਨਿਰਾਵਯਵਜਤੇ

ਵਹੁਹਯੋ। ਈਸੁਰਕੋਜੀਵਕਾਮਰੰਕੁਕਰੂਪਕਾਰਣਮਾ
 ਨਤਾਹੈਵਾਪ੍ਰਣਾਮੀਰੂਪਾ ੨੧। ਪ੍ਰਥਮੇਹੋਇਸਵਯਵਸ
 ਰੂਪਾ। ਈਸੁਰਸਵਯਵੇਏਕਦੇਸਪ੍ਰਣਾਮੀਕ੍ਰਤਖੀਰਦ੍ਰੁ
 ੨੨। ਜੇਤਾਕੋਜਾਤਿਬਖਾਨੇ। ਈਸੁਰਜਾਤੀਰੂਪਕ੍ਰਤਗ੍ਰ
 ਤਵਤਾ ੨੩। ਜੀਵਜਬੇਈਸੁਰਗੁਣਹੋਇ। ਜੀਵਈਸੁ
 ਰਕਾਗੁਣਹੈਵਾਈਸੁਰਜੀਵਕਾਗੁਣਹੈ। ਈਸੁਰਸੰ
 ਸਾਰੀਜੀਵਗੁਣਾਉਂਨਤ੍ਰਤਜੀਵਵਤਾ ੨੪। ਜੀਵਦਿ
 ਸਿਸੁਹੋਇ। ਮਲਪਗਾ। ਈਸੁਰਾਲਪਰਾਜ਼: ਜੀਵਾਉਂਨਤ੍ਰ
 ਤਜੀਵਵਤਾ ੨੫। ਸੋਮਬਹੋਇ। ਮਨਿਤਜਜਾਵੇ। ਸੋ
 ਖਾਮਨਿਤਜੀਕਰਮਜਲਜਕ੍ਰਤਾਤਪਟਵਤਾ ੨੬। ਨਨ।
 ਤਵਏਕਾਮਖੰਡਹਿਗਾਯੋ। ਤਤ੍ਰਮਾਸਯਾਦਿਵਾਕ੍ਸ਼ੀਦਿ
 ਸਿਸੁਏਕਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕੀਵਾਕ੍ਸ਼ਕ੍ਰਤਨੀਲੋਤਪਲ
 ਇਤਿਵਾਕ੍ਸ਼ਵਤਾ ੨੭। ਯਹਪ੍ਰਤਿਰਿਗਯਾਜਾਤੇਹੋ
 ਇ। ਮਯੀਪਰਖ: ਸੁਪਦਕ੍ਸ਼ਤੀਦਿਖੇਕਰਯਾਨਵਨ
 ਸੁਪਦਿਕ੍ਸ਼ਤੀਦਿਖੇਕਪ੍ਰਤਿਰਿਗਯਾਵਤ੍ਰਤਮਦ

ਈਵਤ ੨੮। ਸੀਸਾਰੀ ਰੂਪਾ ਮਛਾ ਦਯੋ ਸੋਇ। ਰੂਪਾਂਤ
 ਸੀਸਾਰੀ ਰੂਪ ਕਰਾ ਮਛਾ ਦਤ ਹੈ। ਯਾਮੇ ਕੋਈ ਪਾਮਾਣੁ ਹੈ।
 ਵਾਨਹੀ ੨੯॥ ਆਤਮ ਨੇ ਕ੍ਰਮ ਨੇ ਭੇਦ ਮਸਿਤੀ ਕ੍ਰਕ
 ਰਿਖਜਤਿ॥ ੩੦॥ ਵੇਦਾਂਤ ਪਰਾਸਕਾਰ ਹੈ ਜੋਈ। ਵੇਦਾਂਤ
 ਪਰਾਸਕਾ ਕ੍ਰਤਾ ਜੋ ਮਨ ਦਬੋ ਪਾਚਾਰ ਜਹੈ। ਸੋਮਹਾ
 ਵਾਕ ਜਮੇ ਲਖਣਾ ਨਹੀ ਮਾਨੇ ਹੈ। ਜਹਾ ਵਿਸਿਸ਼ਟਾ ਮਰ
 ਥਸਾ ਥਸ ਬੀਧਨਾ ਬਣਤ ਹਾਂ ਵਿਸੇਖ ਮਾਤ ਕੀ ਪ੍ਰ
 ਤੀਤਿ ਪਦ ਕੀ ਸਕ੍ਰਜਤੀ ਬਿਤੀ ਸੋਹੈ ਹੈ। ਲਖਣਾ ਮਾ
 ਨਨੇ ਕਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਨਹੀ ਚਿਤ੍ਰ। ਲਖਣਾ ਬਿਤੀਤੇ
 ਬਿਨਾ ਕੇਵਲ ਵਿਸੇਖ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਕਾ ਕਥਨਾ ਮਸੰਗਤ
 ਹੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜਿਸ ਧਰਮ ਵਿਸਿਸ਼ਟਾ ਮਰਥਮੇ ਪਦ ਕੀ
 ਸਕ੍ਰਜਤੀ ਬਿਤੀ ਹੋਵੈ। ਤਿਸ ਧਰਮ ਤੇ ਨੂਨ ਦਾ ਅਧਕ
 ਮਰਥ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਲਖਣਾ ਤੇ ਸੀਭੁ ਵੇਨਹੀ ੩੧॥ ੬੮
 ਚਾਰ ਪਕਾਰ ਕ੍ਰਿਮਾ ਫਲ ਜੇਤੋ ਸੂਤ੍ਰੀ। ਯਦ ਭੂਤ੍ਰ
 ਕ੍ਰਾਵੀਤ ਦੁਤ ਪਾਦਯੀ। ਯਤਮੇ ਵਪਾਪ ਤੇਤ ਦਾਪੀ॥ ੧੮

ਯਤ੍ਰਗੁਣਾਧਾਨੀਮਲਾਪਿਸ਼ਖਣਿਵਸ਼ਯਤੇਤਤਸੀ
ਸਕਾਰਯੀਯਤ੍ਰਵਾਦਸਥਾਪਰਿਤ੍ਯਾਗੇਣਾਦਸਥਾਂਤਰਾ
ਪਾਦਨੰਤਤਥਿਕਾਰਯੀਕਟੀਕਰੋਤਿਕਾਰੂਕਾਰੂਪੰਪ
ਸ੍ਯਤਿਚਖਕ੍ਰਾਗ੍ਯਾਯੀਪ੍ਰਾਪਨੇਤਿਧੀਮੰਸ੍ਰਾਸੈਮੰਸ
ਨੇਤਿਸੈਮੰਪਾ੩੨। ਸੇਵਹੁਗ੍ਯਾਨਕਹੋਕਿਨਮਾਰਾਗ੍ਯਾ

॥੫॥ ਨਕੀਨਿਥਿਤੀਕਾਰੋਈਹੈਵਾਨਹੀ। ਜੋਕਹੋਹੈਤੋਕ੍ਰਮ
ਹੈਵਾਕੋਈਮੋਰਹੈ। ਇਤਿਸੀਵਕਲਪਾਵਲੁਨੀਤਿਤੀਯੋ
ਨਿਵਾਸਾ। ੩। ਵਾਕ੍ਯਜਗ੍ਯਾਨਜਗ੍ਯਾਜਹਹਈਤਤ੍ਰ
ਮਾਸ੍ਯਾਦਿਵਾਕ੍ਯੀਪਰੋਖਗ੍ਯਾਨਜਨਕੰਵਾਕ੍ਯਤ੍ਰਤਪ
ਗਮਾਪਰਮਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਵਾਕ੍ਯਵਤਾ। ੧। ਯਹਹੈਨੇਮਤ੍ਰਮਾ
ਰੋਜੋਈਤਤ੍ਰਮਾਸ੍ਯਾਦਿਵਾਕ੍ਯੀਮਪ੍ਰੋਖਗ੍ਯਾਨਜਨ
ਕੰਵਾਕ੍ਯਤ੍ਰਤਦਸਮਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਵਾਕ੍ਯਵਤਾ
੨। ਨਨਾਤਤਗ੍ਯਾਨਉਪਜ੍ਯੋਪਨ੍ਯਾਹੀ। ਜਿਨਦੁਖ
ਕੀਨਿਥਿਤੀਹੈਤੁਸਾਧਨਕਰਤਕ੍ਯਤਾਕਾਉਪਦੇਸ
ਹੈ। ਵਹੁਟਖਨਿਜਸਰੂਪਕੁਤਹੈਵਾਮਾਪਣੇਮੇ

ਅਨੁਕੇਸੀਗਤੋਆਵੇਹੈ। ਅੰਤਪਖਕਹੇਤੋਵੀਵਸ
 ਤਵਸੀਗਤੋਆਵੇਹੈ। ਵਾਅਯਾਸਕਸੀਗਤੋਆਵੇਹੈ।
 ਵਾਅਨਜਗਤਿਟੁਖੋਕੀਨਿਬਿਤਿਹੇਤੁਹੀਸਾਧਨਉਪ
 ਦੇਸਹੈ। ੩। ਪਰੰਪਰਾਜਲਮੋਵਹੁਜਾਇ। ਸ੍ਵਾਸਯਸੀਯੋ
 ਗੀਸੀਯੋਗਸੀਬੀਧਸੈ। ਅਗਨਿਨੀਰਕੋਤਪਾਵੇਹੈ। ੪।
 ਸੁਜਾਅਚਾਰਧਾਰਕੋ। ਕਹਿਯੋਜਿਸਜੀਵਨਮੁਕ
 ਤਕੀਸਿਸੁਖਿ। ਆਕੋਧਾਰਣੁਕਰਕੋ। ਅਧਕਾਰੀਜਨ
 ਸੀਸਾਰਕੋਬੋਝੁਕੀਹਰੇਹੈ। ਮੇਸਾਤਿਨਕਾਅਚਰਨਹੈ। ਯਾ
 ਤੇਜੋਪਰਖਬੀਧਨਕੋਨਾਸਕੀ। ਆਚਾਰੈ। ਮੇਸਾਰਨ
 ਮਸਿਸੁ। ਅਨੰਦਕੋਲੀ। ਆਚਾਰੈ। ਸੇਵਾਕਾਅਚ
 ਰਣਧਾਰਣੁਕਰੇ। ਵਹੁਧਾਰਣੁਯੋਗਜਾਅਚਰਣਵੀ
 ਤਿਨਕਾਇਸੋਕਹਿਯੋ। ਮੇਸਾਹੈ। ਜੋਅਨੰਤਪੀਠਪੇਠਿ
 ਰੇਨਾਅਪ੍ਰਥਵੀਕੀ। ਪਿਸੁਪੇਠਿਚਰਤੇਹੁਏ। ਮੈਪਦਿਤੁ
 ਚਰਣੇਕੀਧੁਲੀਕਰਕੋ। ਅੰਗਪਾਵਨੀਕਰੇਨਾਮਪਿ
 ਥਵੀਕੋ। ਮੰਗੋਰੋਪਦਿਤੁਚਰਤੇਹੁਏ। ਕਹੀਧਰਪੁਰੋਕ

ਹੁੰਦਾ ਅੰਗ ੫॥ ਸ ਤਜ ਵਿਖੇ ਹੇਤੂ ਨਹਿ ਕੋਈ
 ਪਣਾ ਮੀਰੂਪਕਾਰ ਨਮਾਨਤਾ ਹੈ ਵਾ ਨਿਮਿਤਕਾਰ
 ਨਮਾਨਤਾ ਹੈ ਵਾ ਅਰੰਕੁ ਕਰੂਪਕਾਰ ਨਮਾਨਤਾ
 ਹੈ ਵਾ ਵਿਬੁਤੀਰੂਪਕਾਰ ਨਮਾਨਤਾ ਹੈ ॥ ੬॥ ਇਤਿ
 ਸੀਵਿਕਲ ਪਾਵਲੀ ਚਤੁਰਥੋ ਨਿਵਾਸ ॥ ੪॥ = ॥ =
 ਚੋਬੀਸ ਦਿਨ ਸਾਯੀ ਕਾਲ ਬਾਰਾਂ ਗਾਸ ਪਾਤਾ ਕਾ
 ਲ ਪੰਦ੍ਰਾ ਗਾਸ ਭੋਜਨ ਕਰਨਾ ਅੰਤੀਨ ਦਿਨ ਨਿ
 ਗਾਹਾਰ ਗਿਨਾਯ ਗਭਿਸ ਬ੍ਰਤ ਕਹਿਯੇ ਹੈ ਅੰ
 ਚੰਦਰੈ ਨ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਹੈ ਜਬ ਅੰ ਪਪੀਲ
 ਕਾ ਭੇਦ ਤੇ ਅਮਾਸ ਜਾਤੇ ਲੇ ਕਰ ਪ੍ਰਥਮ ਦਿਨ
 ਏ ਕਰ ਗਾਸ ਦੂਤੀ ਦਿਨ ਦੋ ਗਾਸ ਅੰ ਸੇ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਦਿਨ
 ਤਕ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਗਾਸ ਕਰਨੇ ਫੇਰ ਏ ਕਏ ਕਾ ਪਟਾਇ
 ਕਰ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਮੇ ਦਿਨ ਏ ਕਰ ਗਾਸ ਕਰਨਾ ਯਹ ਜਬ
 ਬ੍ਰਤ ਕਹਿਯੇ ਹੈ ਅੰ ਪ੍ਰਥਮ ਦਿਨ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਗਾਸ

ਦੁਤੀ ਦਿਨ ਚੋ ਦਾਂਗਾ ਸੋ ਮੇਸੇ ਪੰਦੁ ਮੇ ਦਿਨ ਮੇ ਏਕ ਗਾ
 ਸਾ ਪਗਾ ਮਾ ਦੁਨਾ ਫੇਰ ਬਾਇਕਰ ਪੰਦੁ ਮੇ ਦਿਨ ਮੇ
 ਪੰਦਾਂ ਗਾ ਸਕਰੇ ਨਾ ਜਹ ਪਾਪੀ ਲਕਾ ਬਤ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਮ
 ਰਜੇ ਕਛੁ ਵਾਸੁ ਉਰਹੋ ਈ ॥ ਮੇਰੁ ਕਪਲਤ ਨਜਾ ਜਸੇ
 ਸਕਾ ਮੀਕਾ ਜਨਮ ਜਹਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਮਾਗੇ ਕਹੇਗੇ ॥ ੨ ॥
 ਸੁਦਣੁ ਮੁਖ ਫਲੁ ਸੁਜੇ ਈ ॥ ਕਿਸੀ ਫਲ ਹਿਤ ਜਨਮ ਕ
 ਹੋਹੈ ॥ ਵਾਫਲ ਬਿਨਾ ਹੀ ਜਨਮ ਕਹੇਹੈ ॥ ਦੋਵਿ ਕਲਪ
 ਮੋਰਹੈ ॥ ਹੇਤੁ ਬਲ ਸੇ ਜਨਮਾਂ ਤਕੀ ਪਾਪਤੀ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ॥
 ਵਾਹੇਤੁ ਬਿਨਾ ਹੀ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਨਰੋਧੋ ਨਾਮ ਨਾਸ
 ਉਤ ਪਤਿਨਾਮ ਦੇਹ ਸਬੰਧ ॥ ਬੰਧ ਨਾਮ ਸੁਖ ਦੁਖ
 ਧਰਮਾ ਧਰਮ ਦੁਨਾ ਸਾਧਕ ਨਾਮ ਸੁਦਣਾ ਦਿਆਨੁ
 ਸੁਤਾ ਮਮੋਖ ਨਾਮ ਸਾਧਨ ਚਤੁਸ੍ਰੇ ਸੀਪੀਨਾ ਮੁਕੁ
 ਨਾਮ ਮਾਦਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਿਬਿਤੀ ਦੁਨਾ ॥ ੪ ॥ ਸੁਧ ਸਨਤ

ਪੰਜਾਬ

ਨਨਿਤ ਪ੍ਰਥਮਾ ਸਥੁਣੀ ਖੰਡ ਨਨਜਾਯੇ ਨਾ ਪਨ:
 ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪਤਾ ਕੇ ਕਥਨ ਮਰਥਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਸ੍ਵਰੂਪ
 ਕਹੈ ॥ ੫ ॥ ਕੋਨ ਸ੍ਵਰੂਪਤਾ ਹਿ ਕੋਹੋ ਏਨੀ ॥ ਮਾਦਿਦ੍ਯਾਨਿ
 ਬ੍ਰਿਤੀ ਸਤ੍ਯ ਹੈ ॥ ਵਾ ਮਸਤ੍ਯ ਹੈ ॥ **ਭਵਾ ਭਿਨ ਹੋਵਾ ਮ**
ਭਿਨ ਹੋ ਵਾਸਤ੍ਯ ਮਸਤ੍ਯ ਉਕ੍ਰੈ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਤਥਾਸ
 ਤ੍ਯ ਮਸਤ੍ਯ ਵਿਲਖਣ ਹੈ ॥ ਜੋ ਕ ਹੇ ਸਤ੍ਯ ਹੈ ਤੇ
 ਵਯ ਵਹਾਰ ਕਾ ਸਤ੍ਯ ਹੈ ॥ ਵਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਕਾ ਸਤ੍ਯ ਹੈ ॥
 ਜੋ ਮਸਤ੍ਯ ਕ ਹੈ ਤੇ ਮਸਤ੍ਯ ਸਬਦ ਕਾ ਮਨਰਵ
 ਚਨੀ ਮਰਥ ਹੈ ॥ ਵਾ ਤੁਛ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਨਹਿ ਪਨ ਮਨਰਵ
 ਚਵਹੁ ਹੋਈਯੋ ॥ ਮਾਦਿਦ੍ਯਾਨਿ ਬ੍ਰਿਤਿ ਮਨਾ ਦੀ ਮ
 ਨਿਰਵਚਨੀ ਹੈ ਵਾਸਾ ਦੀ ॥ ਮਨਿਰਵਚਨੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਕ
 ਹੇ ਮਨਾ ਦੀ ਮਨਰਵਚਨੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਹੋਣੇ ਤੇ
 ਗਯਾਨ ਬ੍ਰਜਾ ਰਥ ਹੋਵੇ ਗਾ ॥ ਯਹ ਉਪਰ ਸੇ ਖੰਡ ਨ

ਜਾਣ ਲੇਣਾ ਇਤਿਸ਼ੀਮੋਥਪੀਥਪਕਾਸਕੇਵਿ
ਕਲਪਪੀਚਮੋਨਿਵਾਸਗ ॥ ० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਛੀ ਸੇ ਰਕਾ ਚਾਰਾ ਮਣੁ ॥ ਰੰਗ ॥

ਓਪਾਦਾਨੇ ਸਮਸਤਾਂ ਅਨਥਾ ਭਾਵੁ ॥ ਪਨਾਮ ॥
ਅਪਿਸ੍ਰਾਨੁ ॥ ਬਿਖਮਸਤਾਂ ਅਨਥਾ ਭਾਵੁ ॥ ਬਿਵਰਤੁ ॥
ਅਸਤ ਕੀ ਪਤੀਤੀ ਅਰਕਥਨ ਅਸਤ ਬਿਅਾਤੀ ॥ ਸੁਨਵਾਦੀ ਕਮ
ਵਸਤੁ ਕਾ ਬੁਧੀਰੂਪ ਕਰਕੇ ਭਾਨ ਅਰਕਥਨ ਅਾਤਮ ਬਿਅਤੀ
ਅਨਦੇਸ ਕੇ ਖਦਾਰ ਥਕਾ ਅਨਦੇਸ ਮੈ ਪਤੀ ਅਰਕਥਨ ਵ
ਅਨਵਸਤੁ ਕਾ ਅਨਰੂਪ ਸੇ ਭਾਨ ਅਰਕਥਨ ਅਨਥਾ ਬਿਅਾਤੀ
ਉਭੇ ਵਿਸਿੰਓ ਕੇ ਅਠ ਉਭੇ ਗਾਨੇ ਕੇ ਤੇ ਦਕਾ ਅਭਾਵ ਪਤੀਤੀ
ਅਰਕਥਨ ਮ ਬਿਅਾਤੀ
ਸਤ ਅਸਤ ਮੇ ਦਿਲ ਥਨ ਕੀ ਪਤੀਤੀ ਅਰਕਥਨ ਅਨਰ
ਵਚਨੀ ਖਜਾਤੀ

ॐ

ॐ श्री गणेशाय नमः

लक्ष लखकप्रभाताममं दस दशमिपौ दश

पुतिगमात्राद्रे ला।

मरुदगामा. कुरु लुतादिद लागुपी। ५

जे घटी मुर

